

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
DRUGA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
Četvrti dan rada
29. mart 2018. godine

(Sednica je počela u 16.05 časova. Predsedava Đorđe Milićević, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Poštovani narodni poslanici, pristupamo postavljanju poslaničkih pitanja u vremenu od 16.00 do 19.00 časova, saglasno članu 205. Poslovnika Narodne skupštine.

Pre nego što pređemo na postavljanje poslaničkih pitanja, dozvolite mi da vas još jednom podsetim na odredbe Poslovnika Narodne skupštine koje se odnose na način postavljanja poslaničkih pitanja.

Izlaganje narodnog poslanika koji postavlja pitanje ne može da traje duže od tri minuta, član 204. stav 4. Poslovnika.

Posle datog odgovora na poslaničko pitanje narodni poslanik koji je postavio pitanje ima pravo da, u trajanju najviše tri minuta, komentariše odgovor na svoje pitanje ili da postavi dopunsko pitanje.

Po dobijanju odgovora na dopunsko pitanje narodni poslanik ima pravo da se izjasni o odgovoru, u trajanju od najviše dva minuta.

U toku trajanja postavljanja poslaničkih pitanja i davanja odgovora shodno se primenjuju odredbe Poslovnika Narodne skupštine Republike Srbije, s tim što nisu dozvoljene replike i ukazivanje na povredu Poslovnika, član 216. Poslovnika.

U skladu sa tim, molim narodne poslanike da podnesu prijave za postavljanje poslaničkih pitanja.

Istovremeno vas podsećam da će redosled postavljanja poslaničkih pitanja biti utvrđen prema dosadašnjoj praksi rada Narodne skupštine, tako što će najpre dobijati reč narodni poslanici koji ne pripadaju nijednoj poslaničkoj grupi, a zatim narodni poslanici od najmanje prema najvećoj poslaničkoj grupi.

Prelazimo na POSTAVLJANJE POSLANIČKIH PITANJA.

Reč ima narodni poslanik Muamer Zukorlić.

Izvolite.

MUAMER ZUKORLIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani članovi Vlade na čelu sa predsednicom, moje pitanje je upućeno predsednici Vlade i resornoj ministarki Mihajlović.

Prvo pitanje se odnosi na stanje nacije u pogledu migracione i mortalitetske erozije. Dosada smo imali priliku da slušamo i da imamo delovanje kroz nadležna tela vezano za adekvatne mere po ovom pitanju. Međutim, mislim da se slažete da te mere dosada nisu dale prave rezultate s obzirom na to da podaci ukazuju na izrazito loše stanje, pogotovo po pitanju demografske migracione erozije.

Šta su vam dalji planovi kako bismo uspeali da sačuvamo elementarni demografski potencijal? Ako se slažete, bilo bi potrebno da zapravo segment obrazovanja, odnosno sve kapacitete odgoja i obrazovanja upotrebimo u pogledu svojevrstne mentalne obnove nacije, s obzirom na to da imamo 40 godina vladavine komunizma gde smo doživeli svojevrstan moralni celokupno kulturno-civilizacijski pad, a potom sve ono destruktivno što se dešavalo 90-ih godina. Mislim da moramo imati hrabrosti da se suočimo sa činjenicom da nam je potrebno priznati izvesne anomalije i upotrebiti pre svega obrazovni sistem za tu obnovu.

Pitanje koje se tiče infrastrukture je, nadam se, lakši deo pitanja. Ono što su jutros mediji javili da je potpisan sporazum sa Kinezima za izgradnju auto-puta Požega–Boljare želim da nam se potvrdi i ako možemo znati neke pojedinosti, kao i pitanje dokle smo stigli sa projektom auto-puta Beograd–Sarajevo, jer smo imali medijske informacije da će se raditi dva kraka; mene posebno zanima onaj „naš“ krak, koji bi prolazio preko Požege, Višegrada i dalje prema Sarajevu. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Zukorliću.

Reč ima predsednik Vlade Republike Srbije, Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala vam.

Prvo želim da pozdravim sve poštovane narodne poslanike. U principu, probaću da budem što kraća da bi bilo mesta za što više pitanja.

Što se tiče demografske migracione erozije, mislim da smo svi apsolutno svesni toga. To je i Vlada Republike Srbije, a i u komunikaciji sa predsednikom Republike, stavila kao jedan od apsolutnih prioriteta. Ja to gledam na dva načina. Prvi je svakako ovo što smo uradili kroz usvojenu strategiju za podsticanje rađanja da bismo imali više dece u Srbiji, a drugi je ravnomerni regionalni razvoj da ne bismo imali unutrašnje migracije u Srbiji.

Što se tiče ravnomernog regionalnog razvoja, Vlada Republike Srbije je tome prišla strateški. Jedan od razloga zašto koristimo subvencije kao podsticaje investitorima je upravo da bismo malo bolje kontrolisali regionalni razvoj i

usmerili investitore i preduzeća prema onim delovima Srbije koji su manje razvijeni i koji imaju veću nezaposlenost.

Mislim da je najlepší primer u ovom trenutku, svakako, grad Niš, na koji se posebno fokusirala prethodna vlada, gde smo doveli značajne strane investitore, gde je otvoreno više hiljada radnih mesta i dodatno će se otvarati više hiljada radnih mesta, ali gde smo otvorili Klinički centar, prvi završeni klinički centar u istoriji Srbije, gde u ovom trenutku radimo sa Evropskom investicionom bankom na tehničkoj dokumentaciji za naučno-tehnološki park Niš, za novu zgradu, odnosno laboratorijsku lamelu Elektronskog fakulteta u Nišu.

Dakle, danas Niš stoji na svojim nogama i danas se mi kao Vlada fokusiramo više na neke druge gradove, koji bi trebalo da budu centri razvoja tih regiona. Svakako ćemo mnogo više pažnje posvetiti Loznicu, Kraljevu, Boru i Zaječaru kako bismo imali u stvari jaku Srbiju u svim njenim delovima.

Tu je apsolutno neodvojivo od toga i ovo vaše drugo pitanje, oko infrastrukture. Dakle, infrastruktura u Srbiji je bila, kao što svi građani Republike Srbije znaju, na jednom neverovatno niskom nivou. Vi imate zemlju gde, kad krenete od Niša do Užica ne znate kako da stignete. To je bila sramota Srbije, to je ono što se ispravlja i to je verovatno jedan deo uspeha koji građani Republike Srbije najviše i vide. Dakle, nastavljamo sa infrastrukturom kako bismo povezali Srbiju, ne samo putnom infrastrukturom nego i železničkom infrastrukturom, kako bismo ljude zadržali u mestima gde su rođeni, kako im ne bi bilo teško da putuju iz jednog u drugo mesto zbog poslova.

U tom smislu, takođe, završiću sa tim pa, ako hoće potpredsednica Vlade ministarka Mihajlović ili ministarka Slavica Đukić Dejanović da kažu par reči više i oko infrastrukture i strategije podsticanja rađanja, svakako bih završila sa obrazovanjem.

Ja mislim da se vi i ja u potpunosti razumemo u tome da je to jedan od tri najveća prioriteta, da Srbija treba da ulaže više u obrazovanje, da treba više da ulaže u nauku i da treba da iskoristimo bolje sve svoje potencijale, koje nesumnjivo imamo a koji nisu dovoljno iskorišćeni, i da bez ulaganja u obrazovanje i svega ovog što stvarno hrabro i efikasno radi ministar Šarčević mi nemamo dugoročno održiv dinamičan rast Srbije.

Posebno mi je drago što, pored informacionih tehnologija, za koje znate da ja stavljam veliki fokus na to, uvodimo preduzetništvo. Dakle, nije sve u stranim investicijama, nije sve u velikim korporacijama. Mnogo toga je u početnicima preduzetnicima, malim i srednjim preduzećima. To je ono gde mi uvodimo obrazovanje tako da deca od početka uče i za taj segment, da sutra imamo školu u koju kada neko uđe i kaže koliko od vas želi da ima svoju firmu imamo više od 50% dece koja žele da svoju ideju probaju da implementiraju u praksi. Ako uspeju, odlično; ako ne uspeju, mnogo bolje nego da su sedeli i čekali posao. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Srpska vlada je, kada govorimo o ulaganjima u infrastrukturu, poslednjih pet godina ne samo završavala projekte koji se nisu završili 30 godina nego inicirala nove.

Želim da podsetim javnost da je upravo tada premijer a sada predsednik Srbije taj koji je zaista učinio mnogo za, pre svega, što bolje odnose sa Narodnom Republikom Kinom. Jedan rezultat toga jesu mnogi ugovori i poslovi koje mi upravo radimo sa Narodnom Republikom Kinom na Koridoru 11, koji je od ogromnog značaja za Srbiju zato što upravo prolazi kroz centralni deo Srbije, povezuje nas sa Crnom Gorom i omogućava nam da izađemo, praktično, na more.

Već u toku prošle godine potpisali smo kako memorandume, tako i komercijalni ugovor za deonicu Preljina–Požege. Ona počinje da se radi marta sledeće godine. Danas smo potpisali Memorandum, ja mislim da je to veoma značajno, za 107 kilometara autoputa od Požege do Boljara, dakle, do granice sa Crnom Gorom, za koji prvo moramo da uradimo projektno-tehničku dokumentaciju.

Reći ću vam da je procena vrednosti te deonice blizu dve milijarde evra a da se dokumentacija procenjuje na minimum 50 miliona evra. To ćemo uraditi sa kineskom kompanijom CRBC. Dakle, taj memorandum se odnosi na izradu, pre svega, projekta tehničke dokumentacije, i to bi trebalo da bude u toku ove godine a završeno negde krajem proleća naredne godine.

Što se tiče drugog projekta koji ste pomenuli, Beograd–Sarajevo, upravo odnosima i radom, ekonomskim i bilateralnim i političkim odnosima Srbije i Turske, posetama turskog predsednika, našeg predsednika, pokrenuta je, rekla bih, sa mrtve tačke priča oko auto-puta ka Sarajevu.

Za nas je značajno da se povezujemo sa regionom. Srpska strana je spremna da ide na liniju ka Kotromanu, 62 kilometra. Postoji varijanta, takođe, i druga. Imali smo posete ministarstva saobraćaja Turske. Ljudi su bili ovde, zajedno smo obišli sve lokacije i čini mi se da ćemo mi krenuti i napraviti dokumentaciju, dakle završiti dokumentaciju do Kotromana, koju nemamo kompletnu, a napraviti potpuno novu preko Sremske Mitrovice, da mi budemo spremni. Sa strane Bosne i Hercegovine ostaju određene odluke koje moraju da se donesu u narednom, nadamo se, kraćem vremenskom periodu.

Prema tome, idemo u tom smeru i hoćemo da se povezujemo sa regionom. Naš budžet je stabilan. Nemamo problem da dajemo garancije i da razmišljamo o različitim načinima finansiranja. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Milan Krkobabić.

Izvolite.

MILAN KRKOBABIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Pitanje uvaženog poslanika Zukorlića je pitanje nad pitanjima i ključno pitanje danas u Srbiji – šta je sa ravnomernim regionalnim razvojem; šta je sa

našim opredeljenjem, hoćemo li da nam Srbija bude Beograd – Novi Sad – Niš ili hoćemo da nam Srbiju čini 4.700 naseljenih mesta?

Ako mi dozvolite, uvaženi poslanik Jojić je poslao jedan dopis. Zaslužuje da pročitamo dva pasusa. Nekada je planinsko selo Jasenovo kod Kokinog Broda, 25 kilometara udaljeno od Nove Varoši, bilo jedno od najrazvijenijih u celom kraju. Zvali su ga, pazite, mala Švajcarska. Ovdašnja zadruga se nadaleko pročula; radila je tu konfekcija, strugare i drugi brojni pogoni. Škola je imala puno đaka. U selu su napravljeni stadion i bazen. Bila je tu zdravstvena stanica, pošta i drugo. Kaže on meni u dopisu – kola su, međutim, krenula nizbrdo poslednjih godina. Zadruga je potonula u stečaj, pogoni su se ugasili, školske klupe su se ispraznile.

Gospodine Jojiću, uvaženi gospodine Zukorliću, pred nama je ozbiljna dilema, kojom sam i počeo ovu raspravu, za šta ćemo se opredeliti.

U ovoj godini Vlada Srbije izdvojila je 825 miliona dinara za obnovu zadrugarstva. Smatramo da bez obnove zadrugarstva nema ni obnove sela u Srbiji, a bez sela u Srbiji, složićemo se, neće biti ni Srbije.

Posao je veoma ozbiljan, složen. Ja poštujem digitalizaciju, poštujem savremene tehnologije, ali, poštovani prijatelji, gotovo polovina stanovništva Srbije živi u seoskim sredinama. Hajde da vidimo šta možemo da učinimo za njih, možemo li da te atarske puteve dovedemo nameni, da mogu da odu do njive, možemo li da im omogućimo osnovne stvari, a to je škola, to je zdravstvena zaštita, ambulanta, to je zadruga, to je, uvaženi prijatelji, pošta. To su neki osnovni elementi koji će omogućiti da mladi ljudi u selima Srbije imaju mogućnost izbora. Ne kažem da ćemo ih zadržati. Imamo obavezu da im ponudimo mogućnost da kažu – da, možda se opredelimo i za ovako nešto.

Ovo je meni i prilika da pozovem građane Srbije, da pozovem domaćine, nosioce poljoprivrednih gazdinstava, njih 630.000 u Srbiji, da potpuno ravnopravno, čestito, pod jednakim uslovima konkurišu za ova sredstva i da u ovoj godini stavimo na noge ili osposobimo postojećih zadruga u ukupnom broju od 70.

Još jednom, zahvaljujem na jednom ovakvom pitanju. Ovo je tema koja zaslužuje mnogo šire, mnogo dublje i sveobuhvatnije rasprave i u ovom parlamentu i u ovoj i u nekoj od budućih vlada. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Izvolite, gospodine Zukorliću. Imate dodatna tri minuta.

MUAMER ZUKORLIĆ: Moram priznati da u vremenu u kome nije lako dobiti lepu vest i biti srećan zbog toga ovih dana sam ja bio presrećan zbog dve vesti. Prva je bila ona koju smo dobili od strane predsednika Republike vezano za podršku majkama, posebno za treće i četvrto dete. To smatram veoma važnim iskorakom, kome izražavam podršku. Druga vest je ovo što sam malopre kazao, ovaj ugovor o auto-putu preko Peštera, iz razloga što, evo, dve godine kako se bavim politikom, pokušao sam se pridružiti i drugim političarima iz Sandžaka

koji su stalno govorili o investicijama, o fabrikama, dvadeset godina u Sandžaku se nije otvorila niti jedna fabrika.

Krenuo sam tragom informacija zašto je otvoreno preko 400 fabrika samo od strane turskih investitora pa sam zaključio da su skoro sve otvorene negde u širem pojasu od Pirotu do Subotice, dakle oko puta ili oko auto-puta. Zato sam se fokusirao na ovo, jer kapital, protok kapitala ima svoje zakonitosti i, očito, bez auto-puta, nadam se uskoro i aerodroma, moram da pomenem ono u čemu se najdalje otišlo sa kolegom Antićem, gasovod od Aleksandrovca, preko Kopaonika, do Tutina, ali goruće je potrebna fabrika, odnosno investicija u kojoj ćemo dati bar signal da taj prostor u duhu ove orijentacije o ravnomernom regionalnom razvoju nije zapostavljen.

Takođe, hvala vam, ministre Krkobabiću, što ste pomenuli selo. I prošli put smo otvarali ovo pitanje. Postoje aktivnosti za selo, ali u radikalnim situacijama se mora postupiti radikalnije. Dakle, sela moraju dobiti značajniju našu akciju kako bismo potakli ljude da se vrate na selo. Demografija nestaje, sela sa visokih nadmorskih visina najpre, potom niži, a potom iz gradova. To je kroz celu istoriju nešto čega smo svedoci.

Zato moja ideja oslobađanja od poreza za nadmorske visine od 600 metara, olakšice do 40% ili 50% za niža sela su nešto što sam siguran da je nužno i što bi se isplatilo, što bi povuklo klatno na drugu stranu, uz svakako ove putne investicije koje će povezati energiju, otvoriti nas i prema moru i prema Beogradu i pogotovo ova relacija prema Bosni i Sarajevu. Posebno sam zainteresovan iz razloga da bismo motivisali investicije dijaspore.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Slavica Đukić Dejanović.

SLAVICA ĐUKIĆ DEJANOVIĆ: Poštovani poslaniče Zukorliću, zahvaljujem što pitanje demografije kroz poslanička pitanja stavljate u fokus i interesovanje čitave srpske javnosti, ceneći da je zaista ova vlada inicijator za ovo pitanje. Tada kada se formirala vlada u kojoj je najveći broj ministara, kada je bio premijer sadašnji predsednik, gospodin Vučić, takođe je ocenila da se glas stručnjaka nije čuo veliki broj decenija, jer su 50-ih godina prošlog veka stručnjaci demografiji upravo govorili na način kako vi govorite, da moramo napraviti korake da sprečimo katastrofu nestajanja, ali su ostali bez ikakvog eha.

Naime, prethodne vlade, uključujući i onu koja je 2008. godine sačinila dobar dokument, Strategiju za podsticanje rađanja, jeste slušala glas struke, ali ono što jeste istina to je da se taj dokument nalazio u fioci i da je zapravo krajem 2016. godine, kada je u Vladi dat poseban zadatak da se i država bavi ovim pitanjem a da motiviše i civilni sektor i akademsku javnost i što veći broj građana na ovim pitanjima, napravila je prve korake.

Želim da vas informišem da mi nismo dopunili Strategiju za podsticanje rađanja. Upravo smo sačinili nov dokument, zbog toga što su pitanje aktivnog

starenja i pitanje upravljanja migracijama bili segmenti koji nisu bili aktuelni pre deset godina i koji su sada potpuno nov sadržaj i izmenili su ovaj dokument.

Ono što je takođe novo to je da je ova strategija, koja je usvojena na Vladi, zapravo dobila i Akcioni plan. U tom akcionom planu institucije i pojedinci su dobili određen zadatak. I pored nacionalnih mera, koje nisu samo finansijske prirode, koje su, između ostalog, i usklađivanje rada i roditeljstva, i snižavanje psihološke cene roditeljstva, koja je kod nas prilično velika, i podizanje nivoa znanja o stanju reproduktivnog zdravlja nacije, na čemu ministar Lončar sa svojim saradnicima mnogo radi kroz čitav niz edukativnih i skrining tehnika, koje su vrlo žive i aktuelne i ovih dana, i obrazovni sistem, u kome smo uveli u pete razrede osnovne škole, kroz fizičko i zdravstveno vaspitanje, prvi put teme iz oblasti reproduktivnog zdravlja, učinjeno je dosta.

No, svi nacionalni programi, o kojima se dosta govori ovih dana, ništa neće značiti ako samo na nivou nacionalnih ideja finansijske pomoći i malopre pomenutih teza budemo radili. Jedinice lokalne samouprave su te koje su najbitnije, a one, dakako, obuhvataju različite nadmorske visine.

Nažalost, pozitivan migracioni saldo u Srbiji u ovom momentu ima samo 41 jedinica lokalne samouprave. I ne možete civilizacijske tokove zaustaviti, ali tamo gde ima osoba koje su u fertilnom periodu, a to je radnoaktivno stanovništvo, za one koji su potencijalni roditelji moramo stvarati neuporedivo veće stimulacije svi zajednički, i lokalno odgovorne osobe i mi koji sedimo u Vladi Republike Srbije.

Naravno da je faktor obrazovanja izuzetno značajan i naravno da čak i one sredine gde nije bilo problema sa natalitetom polako idu nizbrdo po parametrima. U Novom Pazaru se, na primer, rađalo do prošle godine na hiljadu stanovnika 14-15 beba, a umiralo je 9-10 ljudi; sada se to izmenilo, rađa se nešto manje od 13 beba a smrtnost se povećava.

Da ne govorim da u Srbiji „bebi bum“ generacija, a to je ona najbrojnija generacija, najveći broj ljudi se rodio 50-ih godina prošlog veka, ulazi u period kada će biti penzioneri do 2021. godine i kada će njihov zdravstveni bilten biti sve lošiji.

Pa, pošto smo 2017. godine uspeli da prvi put broj novorođenih beba bude isti kao i prethodne godine, u poslednjoj deceniji je bio sve manji i manji iz godine u godinu, moramo se suočiti sa činjenicom da će nam se smrtnost povećavati i zbog toga podsticaj da majke rađaju treće i četvrto dete na sve načine jeste vrlo važan.

Još jednom, hvala vam što ste postavili upravo ovo pitanje.

PRESEDAVAJUĆI: Izvolite, gospodine Zukorliću. Imate još dva minuta.

MUAMER ZUKORLIĆ: Zahvaljujem.

Pomenuli smo obrazovanje i želim da istaknem da ovaj formalni aspekt reforme obrazovanja ide jako dobro, kao ono što mi posebno skreće pažnju,

centri izuzetnosti, kao što je Petnica i drugi centri. Sve su to veliki iskoraci. Ono što bi bila moja sugestija je da pokušamo bar regionalno i ove centre rasporediti, pa da bar svi okruzi ili regioni dobiju po jedan takav centar, jer ono što brine je da nam ne prođe suština pored ovoliko dobrih formalnih mera.

Jer svakodnevno sam u komunikaciji sa studentima. Primećuje se da prva godina na fakultetima, uglavnom tu primetite veliki polet, velika očekivanja, mnogo talenata, ambicija i nekako te ambicije padaju drugom, trećom i četvrtom godinom. Dakle, nekako se stiče dojam da imamo, možda metodički, možda psihološki, kako god, ne znam, ali nedovoljno efikasno profiliranje studenta i sutra svršenika u pogledu njegovih ambicija. Nekako nam se događa da uglavnom proizvodimo vagone mnogo manje lokomotive. Produkt toga biva da jedan mali broj nađe uhlebljenje u nekom državnom poslu, ostali idu na Zapad i mi postajemo neka vrsta, izvinjavam se, ali ovaca za šišanje, i to besplatno.

Tu bih samo potakao potrebu da fokus bude na toj suštini, da istražimo mogućnost očuvanja ambicije koju srednjoškolac ima u svom poletu kad dolazi na prvu godinu i da je ili očuvamo ili podstaknemo do četvrte godine, da diplomac kaže – ja ću zaposliti pet onih koji nemaju diplomu, a ne – ko će meni dati posao? Hvala vam na odgovorima.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

(Vojislav Šešelj: Povreda Poslovnika.)

Ne, nema povrede Poslovnika u ovom delu.

(Vojislav Šešelj: Nema po Poslovniku kada je na dnevnom redu sednica u vezi sa aktuelnom temom.)

Ne, ali sve je vezano za postupak kontrole nad radom Vlade, verujte. I to je dosada uvek bila praksa.

(Vojislav Šešelj: Po Poslovniku ima pitanja. Pogledajte Poslovnik, član 216.)

Na sve se odnosi postupak kontrole rada nad Vladom, verujte. To je do sada bila praksa.

Izvolite, Zoran Živković ima reč.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo. Pravo je zadovoljstvo imati priliku da se postave pitanja Vladi. Imam nekoliko pitanja.

Prvo pitanje predsednici Vlade i ministarki saobraćaja – da li je tačno da se „Etihad“ povlači iz „Er Srbije“ a da će to biti posledica velikih gubitaka koje ta kompanija ostvaruje, nezadovoljna nivoom javnih i tajnih subvencija koje dobije?

Drugo, po kom osnovu, po kom pravnom aktu i sa kojom namerom Vlada Srbije potpisuje tajne sporazume, između ostalih i Sporazum o koncesiji za Aerodrom „Nikola Tesla“, jer je to javna imovina, to je imovina svih građana Srbije i tu nema nikakvog razloga da bilo koji deo tog sporazuma, tog ugovora

bude tajnan, posebno kada se to radi na tako dug period i sa tako velikim iznosima para?

Treće pitanje – da li je tačno da se zbog neispunjenih uslova koje je Vlada Srbije preuzela na sebe, država Srbija, prekida saradnja sa „Fijat“ i da do kraja godine, odnosno početkom sledeće godine „Fijat“ izlazi iz Kragujevca, odnosno prestaje proizvodnja u Srbiji?

Pitanje sam mislio da postavim i predsednici i ministru Dačiću, ali, koliko vidim, njega nema – da li je Vlada spremna da napravi strategiju spoljne politike Srbije, da je usvoji, da je predloži, da je predstavi građanima Srbije i narodnim poslanicima da bismo znali koja je naša politika, koja su naša spoljnopolitička usmerenja, jer ovako kako se danas vodi deluje kao lutanje od zatvorene knjižare do zatvorene kafane? Da li je gotova strategija nacionalne bezbednosti, koja je važna za Poglavlje 31, a koliko se sećam neka radna grupa na tu temu je napravljena još krajem 2016. godine? Nemamo nikakav dokument, a vidimo da je bezbednost građana Srbije i iznutra i spolja vrlo ugrožena. Ono što se dešavalo poslednjih dana je očigledan dokaz za to, a mi nemamo strategiju.

Zašto se – to je pitanje za predsednicu Vlade kao predsednicu i kao ženu, a to je pitanje i za gospođu Đukić Dejanović i za sve druge – kasni u isplata naknada trudnicama i porodiljama? Refundacija firmama koje to isplaćuju umesto države za septembar i oktobar prošle godine izvršena je tek pre neki dan, što je potpuno suprotno onome što se priča o natalitetu.

I treća stvar – zašto se kasni sa povraćajem PDV-a? Rok za to je 45 dana, a svi oni koji traže po zakonu povraćaj PDV-a su usmereni na to da ih poreska uprava plaši da će, ako to traže, dobiti poresku inspekciju.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Živkoviću.

Reč ima predsednik Vlade Republike Srbije, Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala.

Hvala vam, poštovani narodni poslanice, na ovim pitanjima. Što bi se kolokvijalno reklo, realno ste mi nabacili volej. Dakle, da li se Etihad povlači iz Er Srbije... Ali neverovatna su pitanja; stvarno ne znam da postoji bilo kakva istina u njima, ali dobra su, dosta maštovita.

Da li se Etihad povlači iz Er Srbije? Er Srbija je odlično pitanje, pitanje o kome mi volimo da razgovaramo. Dakle, uprkos svemu što možete da pročitate o Er Srbiji, vestima o Er Srbiji, dezinformacijama o Er Srbiji, svi operativni pokazatelji poslovanja Er Srbije ukazuju na rast. U 2017. Er Srbija je imala 2,617 miliona putnika, što predstavlja povećanje od 90% u odnosu na 2013. godinu. Dakle 2017. u odnosu na 2013. godinu – 90% povećanje broja putnika u Er Srbiji. Količina prevezene robe, takođe 2017. u odnosu na 2013. godinu – skoro četiri puta više. Godine 2013. bilo je 1,618 tona, 2017. godine 6,158 tona. Povećan je broj aviona za 23,5%. Modernizovana je flota. Godine 2014. smo nabavili 10 novih aviona. Godine 2016. je nabavljen prvi širokotrupni avion

„erbas A 330“. Da ne pričam o novim rutama koje su uvedene. Svakako, 2017. godine „Erlajn market lider“ proglašava Er Srbiju za lidera na tržištu avio-kompanija.

Tako da, što se tiče Er Srbije, ja se nadam da sam vam dovoljno obrazložila u kakvoj situaciji se nalazi Er Srbija i da ona posluje u skladu sa svim planovima i da se svakako takmiči na jako konkurentnom tržištu. Zato što se takmiči na tako konkurentnom tržištu a ima profesionalni menadžment, da, nekad su potrebne i nepopularne mere, zato što to nije kompanija koja se politički vodi, ali zato imamo ovakve rezultate. Tako da je Er Srbija zdravo i dobro. Hvala vam na tom pitanju i brizi za njih.

Što se tiče tajnog sporazuma za Aerodrom „Nikola Tesla“, da krenemo prvo oko poređenja šta je danas Aerodrom „Nikola Tesla“ u odnosu na to šta je bio Aerodrom „Nikola Tesla“. Dakle, ako poredimo 2010. i 2017. godinu, broj putnika na Aerodromu „Nikola Tesla“, zahvaljujući čemu?, zahvaljujući svim ovim uspesima smo mi mogli da imamo uspešno izveden tender za koncesiju, odnosno javno-privatno partnerstvo sa elementima koncesije, i da dobijemo cenu koja je otprilike 1.500.000.000 evra na 25 godina, nakon čega se sve ovo, ukupna imovina, vraća Republici Srbiji i građanima Republike Srbije.

Dakle, broj putnika je gotovo dupliran, odnosno porastao je između 2010. do 2017. godine za neverovatnih 198%. Broj poletanja i sletanja na Aerodromu „Nikola Tesla“ u 2017. u odnosu na 2010. godinu uvećan je za 33%. Predmet robe i pošte u 2017. godini uvećan je 2,4 puta. Ukupni prihodi, što je posebno važno za građane Republike Srbije zato što, kao što kažete, to jeste naša imovina, povećani su 50%, sa 6,4 na 9,6 milijardi dinara, i neto dobit u 2017. godini uvećana je za 69%, sa 1,9 na 3,3 milijarde dinara. To samo zahvaljujući promeni menadžmenta i profesionalnom upravljanju Aerodromom „Nikola Tesla“ u odnosu na period kada ste vi upravljali Aerodromom.

Zahvaljujući tome, a i, ponovo, da bismo osigurali još profesionalniji menadžment i uvećanje vrednosti imovine u interesu građana Republike Srbije, Vlada Republike Srbije se odlučila da potraži strateškog partnera kroz koncesiju. Da ne bismo prodavali našu imovinu, već da bismo uveli one koji su na svetu najbolji u vođenju aerodroma, kako bismo povećali prihod i za male akcionare i za državu, investirali smo sopstvena sredstva u infrastrukturu Aerodroma – naravno, i oni ostvarili profit, bez ikakve sumnje, jer zašto bi investirali – da bi se za 25 godina sve to tako vratilo građanima Republike Srbije.

Napravljen je tender koji, čini mi se, možda u Srbiji dosada nije viđen, do te mere transparentan, gde su se javile sve najveće svetske kompanije i konzorcijumi za upravljanje aerodromom. Izabran je francuski „Vansi“, koji je bez sumnje jedna od najboljih, ako ne i najbolja svetska kompanija u ovom poslu, i to ni manje ni više nego za 1.461.000.000 evra konzervativne procene koju će dobiti Republika Srbija od ovoga, a kako kažem, nakon 25 se vraća.

Od tih 1.461.000.000 evra 501.000.000 evra dobija Republika Srbija, odnosno građani Republike Srbije, kroz jednokratnu koncesionu naknadu kada se finansijski zatvori ovaj posao, što se očekuje do kraja septembra. Kada se finansijski zatvori ovaj posao, tada je moguće objaviti ugovor. Ali pre toga, u skladu sa Zakonom o javno-privatnim partnerstvima, elementi ovog ugovora će biti registrovani u Registru javnih ugovora koji se vodi u Ministarstvu finansija najkasnije u roku od mesec dana od dana potpisivanja, odnosno 21. aprila ove godine. Tako da pristup ugovoru može da se ostvari od tada, a kompletan ugovor će biti transparentan kada se finansijski zatvori cela konstrukcija.

Pored ovoga hoću da kažem da u ovom poslu učestvuju i međunarodne finansijske institucije, pre svega najverovatnije Evropska banka za obnovu i razvoj, međunarodna finansijska institucija kao deo Svetske banke, a i Evropska investiciona banka je izrazila svoje interesovanje za učešće u ovom ugovoru.

Tako da je, prvo, postojanje transparentne procedure potpuno. Drugo, dobijanje koncesije od strane jedne od najpoštovanijih i najboljih evropskih ali i svetskih, EU kompanija, francuske kompanije „Vansi“, kao i učestvovanje međunarodnih finansijskih institucija mislim da otklanja svaku sumnju da je ovde nešto urađeno mimo zakona, mimo interesa Republike Srbije i građana Republike Srbije, zato što upravo ovakvi partneri u stvari osiguravaju da je ovaj ugovor najbolji mogući. Ali mi i dalje insistiramo sa partnerima na tome da se ugovor u celosti objavi.

Što se tiče „Fijata“, mi smo u stalnoj komunikaciji sa „Fijatom“. Vlada Republike Srbije ima dva člana nadzornog odbora u „Fijatu“. Mi smo takođe, kao što znate, imali ulogu medijatora u pregovorima između sindikata i posloводства „Fijata“ i izdejstvovali da se potpiše novi trogodišnji ugovor, što svakako donekle osigurava poslove tih ljudi. U privatnom sektoru nikada ne možete da garantujete da će neko da ostane, ali ćemo mi videti da se ugovor kakav je potpisan sa „Fijatom“ u to vreme kada je „Fijat“ dolazio u Srbiju svakako ne replicira ponovo, jer taj nije bio u interesu građana Republike Srbije, a mi ćemo štitići interese građana Republike Srbije i videćemo da sledeći ugovor bude u interesu građana, ali tako da „Fijat“ ostane, što nije bio slučaj ranije.

Što se tiče strategije spoljne politike Srbije, mislim da spoljna politika Srbije nikada jasnija nije bila. Ako vi ne znate koja je naša spoljna politika, onda je svakako to samo vaš problem, zato što mislim da svi ostali građani Republike Srbije znaju koja je spoljna politika Vlade Republike Srbije i Republike Srbije.

Dakle, naš strateški interes je EU. Republika Srbija se neće, a nema ni potrebe da se odriče svojih tradicionalnih prijateljstava, ali i prijateljstava koja danas nama donose ekonomsku korist koja nam je potrebna. Nama je potrebno da imamo dinamičniji, brži, održiviji privredni razvoj. Za to mi moramo i želimo da saradujemo i sa Rusijom, i sa Kinom, i sa Ujedinjenim Arapskim Emiratima, i sa Indijom, i sa SAD i to je najbolja moguća politika, koja je isto tako dosta različita nego politika u prethodnom periodu, kada ste imali politiku koja je zavisila od

lokacije na kojoj se nalazite u tom trenutku. Ako ste slučajno u Briselu, onda imate jednu priču, ako ste u Vašingtonu, imate drugu priču, ako ste u Moskvi, imate treću priču, a van ova tri centra nigde drugde niste ni bili. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Jadranka Joksimović.

Izvolite.

JADRANKA JOKSIMOVIĆ: Samo bih da dopunim, pošto ni kolega Dačić a, čini mi se, ni Vulin, ako dobro vidim, nisu tu, pa samo da vam pojasnim vezano za vaše pitanje, pošto ste pitali za strategiju spoljne politike.

Generalno, ne radi se strategija spoljne politike, radi se zakon o spoljnim poslovima i radi se strategija nacionalne bezbednosti. U strategiju nacionalne bezbednosti su uključeni svi spoljnopolitički orijentiri države, naravno uz deo koji se odnosi na bezbednost i, naravno, deo koji se odnosi na usklađivanje sa zajedničkom spoljnom i bezbednosnom politikom. Mi smo zapravo još prošle godine, čekajući evropsku globalnu strategiju, da ne bismo dva puta radili isti posao, počeli sa izradom nacrtu strategije. Nacrt je završen, dakle govorim o nacionalnoj strategiji bezbednosti. On se, prema mojim informacijama od kolega iz Ministarstva odbrane, nalazi kod predsednika. Nakon toga on ide na javnu raspravu, nakon toga Vlada usvaja i onda ide u Skupštinu. Prema tome, to je informacija precizna vezano za dokumente za koje ste pitali.

Što se tiče zakona o spoljnim poslovima, nacrt je takođe urađen, (dobro, vezan je za vaše pitanje), tako da verujem da će i on u najskorije vreme biti predmet debate i u ovom parlamentu.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Zoran Đorđević.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Obratiću se poslaniku na pitanje koje se tiče porodijskog bolovanja. Tačno je, naime, da kasni porodijsko bolovanje, iz razloga što po sadašnjem zakonu koji je na snazi, a to je stari zakon pre 2012. godine, obaveza poslodavca je da uplaćuje porodijsko bolovanje, da dokazuje da je uplatio i država u roku od pet dana refundira poslodavcu.

Nažalost, postoje neodgovorni poslodavci, koji kasne i po više od godinu dana. Da bismo ispravili to, mi smo u izmeni i dopuni zakona koji je donesen u decembru, tačnije 27. decembra, a stupa na snagu 1. jula, predvideli izmenu baš da bismo ispravili tu grešku prema porodiljama i od tog trenutka, znači od 1. jula, država će da isplaćuje i tada više neće biti kašnjenja ni jedan jedini dan. Potvrda svega toga jeste da roditeljski dodatak koji država ima u svojoj ingerenciji ne kasni ni jedan jedini dan. Tako će biti i sa porodijskim od 1. jula.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Đorđeviću.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Pošto je predsednica Vlade počela sa kolokvijalnim izrazima o voleju, da uzvratim kolokvijalno – promašili ste zicer.

Na moje prvo pitanje vezano za Er Srbiju, koje je bilo da li Etihad ostaje ili odlazi, niste odgovorili na pitanje. Dali ste hrpu podataka koju svako može već da pročita.

Što se tiče Aerodroma i koncesije, pitao sam vas po kom osnovu, po kom zakonu ili drugom pravnom aktu potpisujete tajne ugovore. Potpuno je besmisleno da ugovor postane dostupan javnosti kada se izvrše finansijske obaveze. Poenta je da pre nego što se izvrše finansijske obaveze nešto bude javno.

Što se tiče „Fijata“, shvatio sam da „Fijat“ odlazi, hvala vam na tom odgovoru.

Što se tiče strategije spoljne politike, voleo bih da vi znate koja je strategija spoljne politike Srbije. Ja vidim da nje nema i oko toga smo se složili, to ste i vi dali kao odgovor i ministarka Joksimović. Zakon o spoljnoj politici ne definiše strategiju nego odnose koji su vezani za rad tog ministarstva. Strategija o nacionalnoj bezbednosti je povezana sa spoljnom politikom, ali ne zamenjuje spoljnu politiku i drago mi je što sam dobio odgovor. Jedini sadržajni odgovor sam dobio od gospođe Joksimović, koja mi je rekla da je strategija o bezbednosti započeta, da stoji kod predsednika države već jako dugo i da se ne zna kada će biti dostupna poslanicima, i hvala na tom odgovoru, da ne postoji namera da se pravi strategija spoljne politike jer postoji zakon, što nema veze jedno sa drugim, i to je jedino što je bio pravi odgovor.

Što se tiče naknada porodiljama, pitanje sam upravo postavio u ime savesnih poslodavaca koji to isplaćuju na vreme, mesec za mesec, a njima refundacija kasni pet, šest, sedam, osam meseci i raduje me zakonsko rešenje koje će ići ka tome da država direktno to plaća. Mislim da je to dobro rešenje i to je potpuno u redu.

Prema tome, dajte mi odgovore na pitanja kako sam vam postavio. To što ste mi pričali o Etihadu, o Aerodromu i o svemu drugom, to sam već imao prilike da čujem puno puta, ali to nije odgovor na moje pitanje.

Konačno, mislio sam da postavim neka pitanja vezana za ova dešavanja u Severnoj Mitrovici, ali pošto ovde nema nikoga ko bi mogao da kaže bilo šta o tome konsekvntno, ja to pitanje neću da postavim. Nema ministra unutrašnjih poslova, nema ministra pravde, nema ministra inostranih poslova, nema ministra odbrane.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Živkoviću.

Reč ima predsednik Vlade Republike Srbije Ana Brnabić.

ANA BRNABIĆ: Teško mi je da razumem, poštovani narodni poslanice, zašto vi mislite da je ministar spoljnih poslova nadležan da govori o Kosovu i Metohiji. Da li to vi mislite da...? Razumem ja to dovoljno zašto vi mislite da ministar spoljnih poslova treba da govori o KiM, ali u ovoj vladi ministar spoljnih poslova neće govoriti o Kosovu i Metohiji. Ima drugih ministara koji se

bave Kosovom i Metohijom, koja je autonomna pokrajina u okviru Republike Srbije.

Što se tiče svih ostalih stvari, drago mi je da ide uvek prenos iz Skupštine za građane zato što verujem da su građani razumeli sve što sam htela da kažem i sve odgovore na pitanja, ali ne mogu da govorim pet puta zato što neko ne razume. Stvarno ne mogu, uskraćujem vreme za pitanja drugim narodnim poslanicima. Dakle, ako niste razumeli niste razumeli, šta da radimo.

Moje takođe nije da vam odgovaram za Etihad, jer moj posao nije da branim i zastupam interese Etihada. Moj posao je da branim i zastupam interese građana Srbije. Za interese građana Srbije je najvažnije kako danas posluje Er Srbija. Er Srbija posluje odlično, posluje tako da mi u svakom trenutku možemo uvek da nađemo strateškog partnera. U ovom trenutku Etihad je naš strateški partner, on je odan strateški partner, koji ni u jednom trenutku nama nije dao nikakvu indiciju da će izaći iz Srbije i nama je drago zbog toga, ali ja ne mogu da govorim o tome šta Etihad namerava. Mogu da govorim o tome šta mi radimo da Er Srbija postane sve jača, a možda ste vi u vaše vreme branili interese privatnih kompanija. Ja branim interese građana Srbije.

Isto vas tako molim, zbog građana Srbije, da ne širite paniku i neistinu o „Fijatu“. Dakle, ja vas molim. „Fijat“ je tu, „Fijat“ ostaje. Mi paralelno sa tim razvijamo Kragujevac, mi imamo ozbiljne indicije za Kragujevac sa još nekim investitorima, gde se radi o više hiljada radnih mesta, umesto što smo sve pare dali za „Fijat“ u netransparentnom ugovoru koji nikad nije objavljen i rekli – dosta za Kragujevac „Fijat“, ajmo kući. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Jadranka Joksimović.

Izvolite.

JADRANKA JOKSIMOVIĆ: Hvala.

Najpre, meni je zaista žao što moram sa vama da polemishem o spoljnoj politici, zato što zaista smatram da način na koji ste postavili pitanje nedvosmisleno pokazuje koliko znate o spoljnoj politici kao javnoj politici i državnoj politici.

Ja sam pokušala da vam dam odgovor vrlo konkretan na ono pitanje za koje ste precizno tražili; vezano je, naravno, za dokumenta. Svaka država, tako je, svaka država definiše svoje javne politike, svoje sektorske politike. Nemojte da mi dobacujete, jer mogu i ja vama da odgovorim. Dakle, definiše svoje javne i sektorske politike kao odgovorna država kroz dokumenta, koja su, naravno, dostupna javnosti.

Evo, ja ću vam pojasniti. Dakle, ne postoji strategija spoljne politike. Tako je. I ne mora da postoji, zato što je definisana, pre svega, kroz dokumenta nacionalne strategije bezbednosti. A nacionalna strategija bezbednosti, kao i u svim državama EU, u izmenjenim međunarodnim okolnostima, novim izazovima i rizicima, koji nisu samo bezbednosni u smislu klasičnih bezbednosnih izazova

već se odnose i na deo demografije, odnosno problema u demografiji kojim se takođe bave evropske države, dakle problema izmenjenih hibridnih bezbednosnih pretnji koje se tiču ekonomske orijentacije i ekonomskog razvoja zemlje... Sve su to delovi nacionalne strategije bezbednosti. Samim tim spoljnopolitička orijentacija, koja direktno proizlazi iz nacionalne strategije bezbednosti, definiše pravce i kretanja spoljne politike u svim ovim segmentima koje sam vam pobrojala – ekonomskom, političkom, bezbednosnom i svakom drugom.

Znate, uloga je poslanika, naravno, da pita, moja obaveza je da odgovorim. A ja vas molim da se spremite i da znate šta tačno pitate. Jer vaše pitanje zaista pokazuje da to niste na pravi način razumeli.

S druge strane, što se tiče toga da strategija, kako ste rekli, negde čami već ne znam koliko dugo kod predsednika, ne, predsednik Republike kao institucija u našoj zemlji ima ulogu inokosnog organa koja legitimno učestvuje u pripremi donošenja nacrtu strategije nacionalne bezbednosti. Taj dokument je kod predsednika Republike od kraja 2017. godine, mislim da je u pitanju kraj novembra, nisam sigurna, tako da, s obzirom na sve ove kompleksne stvari o kojima sam pokušala da vas informišem i da usvojite znanja koja vam nisu bliska očigledno, mislim da je sasvim jasno da Srbija radi na odgovoran način, kao ozbiljna i odgovorna država. I svaki put ako imate nedoumicu, molim vas pošaljite pitanje i u Ministarstvo i mi ćemo da vas pripremimo bolje.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Zoran Đorđević.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Pažljivo sam vas slušao kad ste postavili pitanje i nisam čuo uopšte koga zastupate, niti da je to grupa ljudi koja je uplatila redovno, a kasni. Odgovorno tvrdim dve stvari. Prvo, ili ste vi loše čuli, nisu meseci nego dani, jer država isplaćuje za pet radnih dana.

Vi imate mogućnost kroz poslanička pitanja da postavite i da tražite konkretno za firmu o kojoj se radi, a ja ono što mogu da vam kažem da odgovorno tvrdim da se svima, kad se zavede u Ministarstvu, isplaćuje u roku od pet dana. Sve ostalo je neistina. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Živkoviću, izvolite. Imate dodatna dva minuta.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Dva minuta za komentar, znači da konstatujemo ovako: „Etihad“ ide, „Fijat“ možda, gospođa predsednica Vlade ne zna šta joj radi potpredsednik.

Da vam otkrijem jednu tajnu. Pre tri dana je potpredsednik Dačić sa svim ambasadorima u Beogradu pričao o Kosovu. Vi ste rekli da on neće da priča. Znači, zbog toga on treba da bude ovde.

Naravno, to je deo politike, da vas obavestim, možda to ne znate, ali je deo politike. Uvek se prožima sa više strana, pa ima veze i sa bezbednošću, i sa spoljnom politikom, i sa finansijama i sa natalitetom.

To što ste vi nervozni, ja to potpuno razumem. Rekonstrukcija Vlade uvek unosi nervozu, to nema nikakve sumnje. To se da prepoznati po tome kako izgledate, to se da prepoznati i po tome ko nedostaje na ovoj sednici. Znači, možda se sad dogovaraju ovi koji tu fale ko će da ostane od vas a ko neće, ali to je vaš problem. Ja od vas samo tražim da date precizne odgovore.

Vama, gospođo Joksimović, posebno hvala. Vi ste mi otvorili nove vidike i ja se nadam da će za vas ostati mesta u sledećoj vladi, ali taj nivo nervoze i nepoštovanja poslanika govori samo o tome da ste svesni da je politika koju vodite politika koja će da učini još jedan odlučan korak napred a da vi stojite na ivici provalije, i taj korak napred će biti provalija i pad u provaliju, i ja se nadam da nećete povući Srbiju za sobom. **PREDSEDAVAJUĆI:** Reč ima narodni poslanik Bojan Torbica.

BOJAN TORBICA: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministri, pre svega želim da se zahvalim Vladi i ministrima što su uz brojne obaveze pronašli vremena da danas budu sa nama u Narodnoj skupštini i da odgovaraju na pitanja narodnih poslanika.

Želeo bih da u ime Poslaničke grupe Pokret socijalista, Narodna seljačka stranka, Ujedinjena seljačka stranka, pohvalim Vladu za dosadašnji rad tokom ovih desetak meseci, kao i da izrazim očekivanje da će taj rad u narednom periodu biti još bolji.

Za početak bih imao dva pitanja, od kojih je jedno vezano medije a drugo za zdravstvo.

Od ukupno 73 elektronska medija koji su 2014. godine bili u vlasništvu države, 50 medija je ušlo u proces privatizacije, od čega je njih 34 privatizovano, dok 16 nije pronašlo svog kupca. Od medija koji su prvobitno imali kupce, u šest slučajeva su ugovori raskinuti, dok je u medijima koji nisu imali potencijalnog vlasnika pokrenut stečajni postupak. Pojedini mediji nisu imali kupce iz više razloga, npr. zato što nisu imali poslovni prostor, zato što su imali staru i dotrajalu opremu, zato što su imali dugove, i u njima je, u skladu sa zakonom, kako je i predviđeno, sprovedena raspodela kapitala tadašnjim zaposlenima i bivšim zaposlenima.

Sve što sam rekao odnosi se na elektronske medije koji su radili kao javna preduzeća, ali u proces privatizacije je trebalo da uđe desetak medija koji su osnovani i koji su radili kao javne ustanove, i to se uglavnom radilo o dvojezičnim i višejezičnim radio-stanicama, od kojih je najveći broj bio na teritoriji AP Vojvodine.

Ti mediji, zbog statusa javne ustanove, ali i delatnosti, koja je u najvećem broju slučajeva bila, uz informisanje, i kulturna delatnost, sem jednog izuzetka, nisu mogli biti privatizovani, pa su svi ili ugasili delatnost informisanja ili su u potpunosti ugašeni kroz postupak likvidacije. Njihovim gašenjem došli smo u situaciju da su mnoge opštine i gradovi ostali bez svog jedinog lokalnog

radijskog emitera, lokalne televizijske emitere nikad nisu ni imali, a novi konkursi za upražnjene frekvencije nisu raspisivani poslednjih nekoliko godina.

Pošto svi znamo koliki je značaj lokalnih medija, interesuje me da li će i kada biti raspisan konkurs za izdavanje dozvole emiterima radijskog programa na lokalnom nivou, naravno u sredinama gde ne postoji emiter i gde su te frekvencije slobodne.

Drugo pitanje jeste – dokle se stiglo sa uključivanjem vojnomedicinskih ustanova u zajednički zdravstveni sistem kako bi olakšali lečenje civilnim licima na ovim vojnomedicinskim ustanovama? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Torbica.

Reč ima ministar Vladan Vukosavljević.

VLADAN VUKOSAVLJEVIĆ: Dakle, odgovor na vaše pitanje sastojao bi se otprilike u sledećem. Ministarstvo kulture i informisanja je završilo nacrt teksta medijske strategije za narednih pet godina, radna grupa je potpisala taj tekst i mi očekujemo da će u narednom kratkoročnom periodu, možda sedam do deset dana, i početi javna rasprava koja je predviđena procedurom.

Dakle, jedan deo strategije baviće se i pitanjima koja ste vi postavili, a po donošenju, odnosno usvajanju strategije pristupiće se preispitivanju odredaba medijskih zakona, i Zakona o javnom informisanju i medijima, i Zakona o elektronskim medijima i Zakona o javnim medijskim servisima itd., u smislu njihove usklađenosti sa strateškim opredeljenjima države. Predlog zakona koji Vlada bude uputila Narodnoj skupštini sadržaće i odredbe koje se tiču rešenja za stabilno i drugo finansiranje i elektronskih medija i štampanih medija.

Prema tome, tek po usvajanju strategije mi ćemo moći da vidimo koje odredbe kojih zakona moraju i treba da budu usklađeni sa okolnostima koje ste vi naveli, koje se tiču funkcionisanja elektronskih medija.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Vukosavljeviću.

Reč ima ministar dr Zlatibor Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Mislim da verovatno znate da, što se tiče vojnih ustanova, one već učestvuju u zbrinjavanju i radu sa civilnim stanovništvom. Primer je i, recimo, VMA, dežurstvo koje radi svake srede. To je jedan zajednički projekat koji već funkcioniše, shodno kapacitetima koje ima vojno zdravstvo, mi smo u stalnoj komunikaciji i uvek razmatramo šta je to što možemo još više. Mogu da kažem da je to odlična saradnja i da će se sigurno tako i nastaviti.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Bojan Torbica, dodatna tri minuta.

Izvolite.

BOJAN TORBICA: U suštini mogu biti zadovoljan odgovorom ministra Vukosavljevića, s tim što bih stvarno želeo da vam skrenem pažnju na te male lokalne medije.

Mi smo imali situaciju da je pre 10-15 godina zakonom bio dozvoljen ovaj način, da mediji koji emituju na više jezika mogu da rade kao ustanove. Prilikom privatizacije nisu prepoznati, to je postao problem. Znači, u Vojvodini, u jednom Temerinu, gde ja živim, koji je, da ne kažem, najjužnija opština u Vojvodini, pored grada Novog Sada, gde živi znatan broj građana mađarske nacionalnosti, u ovom trenutku mi nemamo lokalni elektronski medij, znači ni televiziju ni radio, niti na mađarskom niti na srpskom jeziku. Tu je i Beočin, tu su i mnoge opštine u Vojvodini. Tako da kažem, jedna molba da se sve to prepozna.

Za ministra zdravlja, da kažem, evo, imali ste i sami priliku da vidite da u ovoj sali ima poslanika koji imaju halucinacije o odlasku investitora i koji imaju halucinacije da ministar inostranih poslova treba da govori o stanju na Kosovu, ali mi smo navikli na te ljude. Pošto su se njima dosada priviđali i beli miševi i vinske mušice, mislili smo da bi možda, ukoliko bude veće saradnje ovih vojnozdravstvenih ustanova i civilnih, pošto je evidentno da nema leka u ovim civilnim ustanovama, možda bi vojno zdravstvo takvim pojedincima moglo da pomogne, pošto se ljudi već mesecima zalažu oko zdravstvenog stanja i poslanika i pojedinih drugih političkih funkcionera u ovoj Skupštini i u ovoj Vladi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima predsednik Vlade Republike Srbije Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Samo sam htela da vas zamolim, mislim da nemaju halucinacije, mislim da je to stvar da ne mogu da isprate, ne razumeju i ako kažete dva puta i ja bih... Možda bi trebalo da pričamo polako, jer ako pričamo polako, razumeće. Na slogove.

Druga stvar je da je potpuno okej da neko, iako je narodni poslanik, ne zna da je posao ministra spoljnih poslova da se viđa sa ambasadorima, tako da opet, kao što kaže ministarka Joksimović, sve je to deo edukacije i verujem da Skupština za to služi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Dodatna dva minuta, narodni poslanik Bojan Torbica.

Izvolite.

BOJAN TORBICA: Ja sam se stvarno iskreno nadao da se radi o halucinaciji i da ćemo mi dotičnom poslaniku moći pomoći, ali evidentno je onda da je to neka mržnja prema sopstvenoj zemlji, mržnja prema svima nama ovde, tj. većini ljudi, tako da je očigledno čovek neizlečiv. Ali ništa, borićemo se. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Elvira Kovač.

ELVIRA KOVAČ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovana predsednice Vlade, dame i gospodo ministri, narodni poslanici, u svom pitanju bih se vratila na Strategiju podsticanja rađanja.

Naime, na sajtu Ministarstva za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja 18. marta 2018. godine objavljeno je saopštenje da je Vlada usvojila strategiju podsticanja rađanja i da sledi tehnički deo, akcioni plan koji podrazumeva konkretne mere i objavljivanje u „Službenom glasniku RS“.

Budući da je javnosti dostupna jedino Strategija podsticanja rađanja iz 2008. godine i da tekst novousvojene strategije mi nismo videli, znači nije dostupan ni na sajtu Ministarstva ni na sajtu Vlade, mi se informišemo iz brojnih izjava. Na osnovu ovih izjava koje je većina vas davala ovih dana znamo da, između ostalog, deo ove strategije je roditeljski dodatak koji će iznositi za prvo dete 100.000 dinara jednokratno, za drugo dete 10.000 mesečno u roku od dve godine, za treće dete 12.000 mesečno u toku deset godina ili, kako su novinari izračunali, 12.000 evra, a za četvrto dete 18.000 mesečno u toku deset godina, iliti 18.000 evra.

Podsetila bih sve nas da je ovaj uvaženi dom Zakon o finansijskoj podršci porodicama sa decom doneo krajem prošle godine, tačnije 14. decembra 2017. godine, a stupio je na snagu 22. decembra 2017. godine. Naravno, da se primenjuje od 1. jula ove godine. Na osnovu ovog zakona kažemo da majka ostvaruje pravo na roditeljski dodatak za prvo, drugo i treće dete i spominje se i paušal za opremu za dete; tada smo čuli da se spominje iznos ovog paušala za svako rođeno dete od pet hiljada dinara.

Kako je Predlogom zakona predviđeno da visinu i način usklađivanja isplate roditeljskog dodatka i ovog paušala za nabavku opreme za bebe zapravo određuje sama Vlada na predlog ministra nadležnog za socijalna pitanja, moja konkretna pitanja su: Kada je Vlada utvrdila ove iznose i da li je ili kada će – znači znam da rok od šest meseci ističe krajem prve polovine ove godine – početi isplata? Kada je Vlada utvrdila iznos ovog paušala za opremu za bebe, ili kada će, i kada će početi njegova isplata? Ono što je najznačajnije pitanje, zbog raznih izjava – na koju decu se odnose sva ova davanja? Jer je bilo izjava da se ona odnose na svu decu koja su rođena od početka ove godine, od 1. januara.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Kovač.

Reč ima ministar Zoran Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Poštovani poslanici, prvo da se zahvalim na pitanju i da pojasnimo, da bi građani znali, još jednom.

Kada je u pitanju primena Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom, on je na snazi od 27. decembra. Trenutno smo u izradi izmena i dopuna tog zakona, koje će da predvide, ovako kao što ste i vi rekli, te iznose. Oni se primenjuju od 1. jula, što znači da za prvo dete i za paušal će se primenjivati od 1. jula, a za drugo, treće i četvrto retroaktivno od 1. januara 2018. godine. Znači, biće nadoknađeno svim porodiljama koje u međuvremenu dobiju drugo, treće i četvrto dete.

Kada je u pitanju strategija, moram da vam kažem da će biti objavljena vrlo brzo, mislim možda već sutra ili koliko u ponedjeljak, i biće i na sajtu Vlade i na sajtu Ministarstva.

A što se tiče akcionog plana, on je u fazi izrade. Mislim da ćemo ga vrlo brzo doneti na Vladi, tako da ćete imati uvid i u to. Ozbiljno se radi, pošto nije samo naša akciona strategija ove mere koje radimo, one će pratiti niz nekih drugih stvari koje će i drugi državni organi morati da rade i koji će ući u taj akcioni plan. Takođe, potrebna je i revizija, s obzirom na to da se tu radi i o izdavanju određenih finansijskih sredstava, što treba pažljivo odraditi kako bi u narednim godinama to bilo izbudžetirano i kako ne bismo došli u situaciju da nemamo izbudžetirana sredstva, što bi dovelo u problem isplatu nekih nadoknada koje će biti ka porodiljama.

U svakom slučaju, ono što je najveća novost jeste da majke i porodilje očekuju neka mnogo bolja vremena, da ćemo mi u narednim mesecima, naročito kada počne primena ovog zakona, gledati kako i na koji način se on primenjuje. Niz mera, od vrtića, škola i svega ostalog će pratiti sprovođenje ovog zakona i ja mislim da ćete biti zadovoljni kako i na koji način Vlada vidi rešenje celog ovog problema. Očekujemo u narednim godinama i promenu demografske slike Srbije u jednom pozitivnom pravcu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Đorđeviću.

Reč ima ministar dr Slavica Đukić Dejanović.

Izvolite.

SLAVICA ĐUKIĆ DEJANOVIĆ: Strategija za podsticanje rađanja još uvek nije stupila na snagu osam dana po objavljivanju u „Službenom glasniku“ i upravo će za dan-dva isteći tih osam dana, tako da će biti, naravno, dostupna svima, ali su delovi strategije na dosta popularan način prezentirani i građanima i zapravo su svi članovi Vlade učestvovali u izuzetnom doprinosu da ta strategija dobije konkretizaciju.

Da bi akcioni plan mogao da bude primenjen, neki zakoni će se menjati iz domena zdravstva, Zakon o finansijskoj podršci porodici, o čemu je govorio sada ministar Đorđević, i mi ćemo imati, na veliko zadovoljstvo i, nadam se, jednoglasno priliku da o ovim merama razgovaramo u ovom parlamentu pre 1. jula, kada mere stupaju na snagu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima predsednik Vlade Republike Srbije, Ana Brnabić.

ANA BRNABIĆ: Samo ću da dodam jednu stvar, i dobro je da vidite da na ovom stvarno radimo timski, koja je važna a na koju su nam skrenuli pažnju neka udruženja roditelja i potpuno su u pravu. Mi ćemo ići na izmenu Zakona o PDV-u, zato što nismo dobro uradili prelazne i završne odredbe, tako da, pošto će Zakon o finansijskoj podršci porodica sa decom stupiti na snagu 1. jula, onda će za svu onu decu koja se rode do 1. jula Poreska uprava i dalje obračunavati povraćaj PDV-a, tako da ne bi imali nikakvih... Dakle Poreska uprava će to

nastaviti da radi skroz do 1. jula, pa će se to produžiti onda taj rad Poreske uprave za još dve godine. Dakle, i to ćemo promeniti.

Još jedna stvar, deluje kao sitnica ali verujem da stvarno nije, u odnosu na roditelje novorođenih beba, a to je ovo sve što radimo u smislu elektronske uprave. Dakle, vi znate da smo mi sada pustili i drugu fazu ovog projekta „Bebo, dobro došla na svet“. To u ovom trenutku radi u Leskovcu, Zrenjaninu, Beogradu i Loznici, puštamo sada u Smederevu i do kraja septembra sva porodilišta u Srbiji treba da implementiraju ovaj projekat kojim će, uz to što roditelji samo sa ličnom kartom odmah prijavljuju bebu za dokaz o prebivalištu, izvod iz matične knjige rođenih i karticu zdravstvenog osiguranja, odmah se prijavljuju za roditeljski dodatak. Tako da nisu potrebni nikakvi dodatni dokumenti, sve se odmah završava u porodilištu i vi samo dobijate sms poruku na telefon da će vam pare leći na račun u roku od 45 dana, što je stvarno značajno zato što je to bila jedna od onih stvari gde ste vi morali tri dana da uzmete s posla da biste obišli sve šaltere i skupili sve papire. Tako da i na tome radimo, ali to je svakako najmanje što možemo da uradimo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Koleginice Kovač, imate dodatna tri minuta.

Izvolite.

ELVIRA KOVAČ: Zahvaljujem se na odgovorima.

Jedno od mojih sledećih pitanja bi upravo bilo da mi zapravo, ukoliko želimo retroaktivno da primenimo ove mere, moramo da menjamo Zakon o finansijskoj podršci porodici s decom i kada će do toga doći, ali sada sam shvatila vrlo skoro, i to pre 1. jula. Baš sam našla da prelazne i završne odredbe kažu da deca rođena pre primene ovog zakona od 1. jula, na njih će se odnositi stari iznosi, ali mi je drago što čujem da će se i na njih ipak odnositi novi.

Moje sledeće pitanje je takođe vezano, naravno, za ovu temu i tiče se nekih izjava, koje sam ispratila ovih dana, raznih ministara, sada konkretno ministarke Slavice Đukić Dejanović, a vezano je takođe za strategiju podsticanja rađanja i za vantelesnu oplodnju.

Vi ste rekli da je jedno od razmišljanja da će od sada i oni roditelji koji žele drugo dete imati mogućnost da o trošku Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje idu na vantelesnu oplodnju. Ako su novinari to dobro preneli, ako sam dobro razumela, rečeno je da se radi o onim roditeljima koji su i prvo dete dobili iz vantelesne oplodnje.

Moje pitanje je možda i za ministra Lončara, pošto ste malopre u svom odgovoru rekli da se svakako radi na ovim pitanjima – da li se možda razmišljalo o onim roditeljima koji se suočavaju sa sekundarnim sterilitetom? Znači, da li se razmišljalo o onim parovima koji imaju već jedno dete, koje su dobili prirodnim putem, ali su prošle godine i godine i oni se suočavaju sa sekundarnim sterilitetom, da se i za njih otvori mogućnost da o trošku Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje ipak idu na vantelesnu oplodnju?

Pošto sam ja iz Zrenjanina, navela bih primer Zrenjanina, koji je upravo pravilnikom o kriterijumima za ostvarivanje prava na finansijsku pomoć za vantelesnu oplodnju u gradu Zrenjaninu u 2017. godini utvrdio da pravo na finansijsku pomoć za vantelesnu oplodnju mogu ostvariti parovi u kojima muškarac nema dece, ili nema žive dece, i žene, kod kojih je utvrđen sekundarni sterilitet, koji imaju jedno dete ali nemaju uslova da prirodnim putem dobiju drugo dete. Svetska zdravstvena organizacija kaže da je pravo na zdravlje, pa samim tim pravo na reproduktivno zdravlje jedno od osnovnih ljudskih prava; nažalost, suočavamo se s time da u Srbiji problem steriliteta zahvata približno između 15 i 17 posto parova reproduktivnog doba. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Slavica Đukić Dejanović.

Izvolite.

SLAVICA ĐUKIĆ DEJANOVIĆ: Naravno, ponovo zahvaljujem na ovom izuzetno značajnom pitanju za oko 600.000 parova, koliko ih ima u ovom momentu i koji s pažnjom prate zaista prava pitanja koja se tiču jednog od najbitnijih osećanja koja čovek uopšte može imati, roditeljskog, a za neke je, nažalost, ono moguće da bude ostvareno isključivo biomedicinski potpomognutom oplodnjom.

Mi smo u ovom momentu, ceneći naravno i finansijski potencijal, kao Vlada došli do zaključka da je moguće da, pre svega, pomerimo granicu na nacionalnom nivou na 42 godine i da se iz Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje finansiraju tri pokušaja.

Takođe smo ocenili da najveću šansu da postanu roditelji po drugi put imaju oni koji su isključivo na taj način, dakle iz biomedicinski potpomognute oplodnje i tog postupka postali roditelji i, prosto uzimajući u obzir i finansijske mogućnosti i potrebu da što većem broju parova koji nisu u stanju da na uobičajeni način postanu roditelji to omogućimo, rukovodili smo se nekom realnošću, ali smo održali i držimo stalnu komunikaciju sa jedinicama lokalne samouprave. Iz budžeta koji nisu veliki najveći broj jedinica lokalne samouprave donosi svoje programe uključujući biomedicinski potpomognutu oplodnju i upravo sugeriramo ovo što ste vi rekli, kao što smo i sugerirali da za slučaj da se iz četvrte trudnoće rode blizanci, jedno od njih će iz nacionalnog nivoa biti obezbeđeno sa 18.000 do kraja desete godine života, a predlažemo da drugo bude obezbeđeno iz jedinice lokalne samouprave teritorije na kojoj živi.

Dakle, mi mislimo da će ti komplementarni programi koji su nacionalni i lokalnog nivoa, i zbog toga smo sa predsedništvom zajednice opština i gradova imali vrlo konkretne i otvorene razgovore, biti pravi podsticaj u ovom momentu, a naravno već sledeće godine ići ćemo na to da se obezbedi veći fond i uzećemo u obzir vašu sugestiju, odnosno želje velikog broja poslanika da se stimuliše ovaj način mogućnosti da se postane roditelj. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Koleginice Kovač, imate još dva minuta.

Izvolite.

ELVIRA KOVAČ: Zahvaljujem se na odgovorima, u nadi da će se zaista roditi sve više i više beba u budućnosti.

Ja bih kao završni komentar, nažalost, samo podsetila na neke demografske podatke, najpre u Vojvodini, a to je da je na osnovu indeksa starenja stanovništva AP Vojvodina u poodmakloj fazi demokratskog starenja i da u Vojvodini od 45 lokalnih samouprava čak 32 lokalne samouprave spadaju u demografski ugrožena ili u demografski krajnje ugrožena područja. Najteža situacija je, kao što smo to čuli na samom početku, u seoskim područjima i zaista se slažem i smatram da je potreban poseban scenario razvojne podrške za sva ta područja.

Nažalost, po podacima popisa koje imamo iz 2011. godine, najzastupljenija su dvočlana domaćinstva, samačka domaćinstva, sa učešćem u ukupnom broju domaćinstava više od 22%, zatim tek tročlana i četvoročlana domaćinstva u Vojvodini, a posmatrano prema regionima, jednorodna domaćinstva bračnih ili vanbračnih parova bez dece su upravo najzastupljenija u regionu Vojvodine, više od 28%.

Danas smo na Odboru za prava deteta razgovarali o tome da smo svesni toga da je u celoj zemlji, znači u Republici Srbiji, prosečna starost sa 40,7 porasla na skoro 43 godine. S druge strane, moramo naglasiti da je za sprovođenje svih ovih natalitetnih mera izuzetno važna infrastruktura, škole, domovi zdravlja i ne možemo govoriti o zaštiti porodice bez kvalitetne zdravstvene zaštite. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Pozdravljam gospodu ministre. Drago mi je i nadam se da će ta praksa, da Vlada dolazi redovno, biti nastavljena; što bude češća ta praksa, to će biti i manje tenzija i više mogućnosti da se nešto kvalitetno i kaže, jer je to važna kontrolna funkcija parlamenta. Kao što vidite, nije tako strašno i ne boli. Ali vrlo je važno da svi mogu da dođu do reči, u većoj ili manjoj meri, nikada dovoljno.

Meni je žao što tu nema nekoliko ministara kojima bih imao mnogo toga da kažem, ali još više mi je žao, evo, već sat i po pričamo ovde a nije pomenuta tema i nisu pomenuti događaji na Kosovu i Metohiji. Tako da ću ja morati predsednici Vlade, kao politički najodgovornijoj ličnosti, da uputim to pitanje, a mnogo je pitanja i dilema u vezi sa tim, kao što je i veliki žal što Skupština Srbije još uvek nije o tome raspravljala, ni nakon ubistva Olivera Ivanovića ni sada, nakon ovih najnovijih nemilih scena u Kosovskoj Mitrovici.

S tim u vezi, gospođo Brnabić, da li znate čija je ovo izjava i čije su ovo reči: „Mislim da naš narod na Kosovu i Metohiji ima razlog za zadovoljstvo.

Postigli smo dobre sporazume. Večeras se uspostavlja zajednica srpskih opština“? To su reči od 25. avgusta 2015. godine tada predsednika Vlade, vašeg prethodnika i sadašnjeg predsednika, Aleksandra Vučića. Dakle, avgusta 2015. godine on je čestitao građanima Srbije i Kosova i Metohije uspostavu i odluku o uspostavljanju zajednice srpskih opština.

Iste večeri njegov bliski saradnik i tadašnji i sadašnji šef Kancelarije za Kosovo i Metohiju objavio je svoje čuvene reči o pet prema nula za Srbiju, kako smo pobedili i kako onaj ko gubi ima pravo da se ljuti. Da ne kažemo da je to iz 2015. godine, izgleda, samo repriza već jedne prethodne „pobede“, iz 2013. godine, kada je potpisan prvi Briselski sporazum, a ovo je bio drugi Briselski sporazum.

Dakle, pet godina posle toga te famozne zajednice srpskih opština nema, a videli smo i sami, i sam gospodin Đurić se mogao uveriti, nažalost, i na svoju i na našu žalost, na sopstvenoj koži kako stoji stvar sa srpskom stvari na severu Kosova i Metohije.

To što se dogodilo gospodinu Đuriću, taj vandalski čin i taj masakr i mrcvarenje koje je pretrpeo jeste jednim delom, naravno, i posledica ishitrenog, pogrešnog, naivnog i koju drugu reč da upotrebimo, neku težu neću sada, potpisivanja Briselskog sporazuma. Mislim da je to politička greška i odgovornost za one koji su u tome učestvovali. Zanima me vaše mišljenje o tome i šta Vlada namerava da preduzme u vezi sa tim.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima predsednik Vlade Republike Srbije, Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala.

Prvo, želim da kažem da Vlada i članovi Vlade apsolutno u ovom poštovanom domu ne šire tenzije. Pokušavamo, sa dužnim poštovanjem, da odgovaramo na pitanja i da narodnim poslanicima damo odgovore koje smo kao Vlada dužni da damo.

Mislim da ne tenzije, već neke potpuno netačne informacije šire neki drugi, ali na nama je stvarno da objasnimo građanima da su te informacije netačne, zato što su te informacije važne za svakodnevni život građana. Tako da ja moram da se potrudim da objasnim ljudima. I, žao mi je. Jedino mi je drago što građani već apriori ne veruju tim ljudima, pa je onda moj posao u tome utoliko lakši.

Što se tiče toga da li ja znam ko je dao tu izjavu, vidite, ta izjava je tačna i dan-danas. Ona je tačnija danas nego što je bila tada. Dakle, Briselski sporazum je bio potpuna pobeda Republike Srbije. Dokaz da je on bio potpuna pobeda Republike Srbije je to što Priština ne želi da ga implementira. Da je on bio poraz Republike Srbije, pa Priština bi ga prva implementirala valjda. Pa mi i dan-danas insistiramo na Briselskom sporazumu. Je li Republika Srbija kriva što Priština nije implementirala nešto što su ispregovarali i potpisali? Zar smo mi krivi za to

što Brisel, moram da kažem, ne poštuje dovoljno svoj sopstveni potpis, i vreme i energiju uloženu u to da oni budu garant Briselskog sporazuma?

Mnogo bi drugačije izgledala danas situacija da je Briselski sporazum implementiran i implementiran na vreme, kako je bilo dogovoreno. Apsolutno mislim da reči koje ste citirali, i hvala vam na tome, znače danas i da su istinitije danas nego što su bile tada. I danas se pokazuje koliko su one bile tačne.

Dakle, Briselski sporazum je u interesu građana Republike Srbije i integriteta Republike Srbije. Mi ćemo nastaviti da insistiramo da se Briselski sporazum implementira, zato što – zašto bi dalje razgovarali oko bilo čega drugog ako je neko pokazao da neće da dogovori, potpiše, ratifikuje i onda neće da implementira? Kako bismo onda mogli da nastavimo da razgovaramo oko bilo čega drugog?

Dakle, apsolutno mislim da smo tada pobedili pet prema nula, jer da su oni pobedili pet prema nula, davno bi taj sporazum bio implementiran. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Kao što rekoh, dobro je razgovarati, čak i kada se ne slažemo. Ali ne mogu da se složim, nažalost, sa ovom konstatacijom koju ste sada rekli, kako je Briselski sporazum potpuna pobeda Republike Srbije. Mislim da gorke plodove te pobede, nažalost, gledamo i gledaju Srbi na Kosovu i Metohiji svih ovih godina.

Svejedno, slažem se u drugom delu onoga što ste rekli, a to je da je besmisleno razgovarati o bilo čemu dalje dok se ne primeni ono što je prethodno. Tačno, ali mislim da je to zaključak do kog je trebalo doći mnogo ranije, i ne samo vi, nego i vaši prethodnici na mestu predsednika Vlade. Drugim rečima, već gospodin Ivica Dačić kao premijer, pa onda, naravno, gospodin Aleksandar Vučić, pa i vi, jer i vi, evo, tu ste neko vreme, morali ste doći do istog zaključka koji sada kažete, a i sada nije jasno koliko je tvrd.

Dakle, besmisleno je da se pravi bilo kakav dogovor, sporazum na pijaci, privredni, kakav god, trgovinski, a kamoli sporazum koji se tiče najvažnijeg državnog i nacionalnog pitanja Republike Srbije na taj način da se vi, odnosno mi, država Srbija, obaveže da primenimo sve, doslovno sve, bolne i, po meni, neprihvatljive stvari, koje u suštini znače širenje teritorijalnog integriteta Prištine na čitavu teritoriju, tj. na sever, uključujući i ukidanje sudstva, lokalnih bezbednosnih snaga, naravno, dodelu međunarodnog telefonskog broja Prištini, odnosno Kosovu, a da oni za to vreme ne urade ništa.

Neke bi moje kolege, neki bi na mom mestu upotreбили mnogo teže kvalifikacije, gospođu Brnabić. Pominjale bi se izdaje, prodaje, predaje, veleizdaje. Ja neću to. Evo, moj kolega Slaviša mi dobacuje. Ali ja vam kažem, u najboljem slučaju radi se o naivnosti, nesposobnosti i nekompetentnosti. Ne može se na taj način pregovarati o bilo čemu, a kamoli o najvišem pitanju.

Ja neću da kažem da nije bilo dobre volje; prosto, mislim da je bila greška. Da li ste prevareni, da li ste obmanuti, da li je bio pritisak, da li je možda neko time plaćao ili određivao dozvolu da se formira vlada 2012. godine, ja u to ne ulazim. Ali, evo, ja vas pitam konkretno – šta sad nameravate da učinite po tom pitanju? Da li ste spremni da prihvatite sramnu primenu Briselskog sporazuma, zakasnelu u formi formiranja zajednice srpskih opština i da vam to bude kompenzacija za, recimo, davanje stolice Kosovu u UN ili za potpisivanje pravnoobavezujućih sporazuma?

To je nešto što je trebalo da se uradi pre pet godina, pre četiri godine, pre tri godine, a ne da vam to sada, ili nekome posluži kao alibi – evo, dobili ste na kraju tu zajednicu srpskih opština i sada, hajde, idemo dalje, dajte Kosovu, priznajte nezavisnost Kosova. Dakle, hoću da kažem, Ministarstvo spoljnih poslova mi je to potvrdilo više puta pismeno, u odgovoru na moje pitanje, da ne dolazi u obzir stolica za Kosovo u UN i da ne dolazi u obzir niti direktno niti indirektno priznanje kosovske nezavisnosti, a to znači ni potpisivanje pravnoobavezujućih sporazuma, jer zna se šta znači pravnoobavezujući sporazum između dve ravnopravne strane. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega

Reč ima predsednik Vlade Republike Srbije, Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Moram da se vratim na to da vi kažete da mi danas ubiramo gorke plodove toga što je tada dogovoreno pa je to dokaz da to nije bila pobeda Srbije. Ja moram da vas podsetim ponovo, opet mi se čini da imamo potpuno nerazumevanje. Dakle, Briselski sporazum nije implementiran. Vi ne možete da kažete Briselski sporazum je loš pa zato što je on loš mi danas imamo gorke plodove Briselskog sporazuma koji nije implementiran. Da je Briselski sporazum implementiran, mi ne bismo imali gorke... Mi imamo danas gorke plodove toga što nije bilo snage u EU i drugim partnerima Prištine i volje da se Briselski sporazum implementira.

Dakle, sa druge strane, to je takođe, ali stvarno, to je potpuno jedna najprostija logika, to je dedukcija. Iz toga sledi da je Briselski sporazum bio u interesu Srbije. Da je on bio u interesu Prištine a nauštrb Srbije, pa zašto vi mislite da ga Priština ne bi sprovela? Zašto vi mislite da oni ne bi imali podršku svojih partnera da se on ne sprovodi? Upravo suprotno, dakle Briselski sporazum je bila pobeda Srbije. Mi stojimo i dan-danas... I šta je naš plan? Da se uvek vraćamo na to da se Briselski sporazum implementira. Priština neće da ga implementira valjda zato što i oni vide da bi Briselski sporazum bila pobeda Srbije, potpuna pobeda, diplomatska pobeda i pobeda dijaloga i političkog umeća.

Daću vam još jedan primer. Vidite, mi smo u prošlosti imali – molim vas, stvarno je važno pa ako mogu samo malo – sporazume koji su postignuti, dogovoreni i u potpunosti implementirani. Ali ti sporazumi upravo nisu bili u

interesu Srbije; pa zato su implementirani. Najočigledniji primer toga je kada je u Vladi pregovarao Borko Stefanović sa integrisanim upravljanjem granicama. To je dogovoreno, potpisano, odmah implementirano, zato što je bio potpuno loš sporazum za Srbiju, potpuno loš. U sporazumu koji je tada pregovarala Vlada Republike Srbije koriste se dve reči – border i baunderi. I sad se svi vraćaju na tu granicu kao na granicu, ne kao administrativni prelaz, zato što je to Vlada Republike Srbije rekla da može.

Kad imate takve sporazume, onda svi trče da ih implementiraju. To je pokazatelj da je Briselski sporazum dobar za Srbiju, zato što nije implementiran. Kada imate sporazume koji su dobri za Prištinu, oni se odmah implementiraju sa punom podrškom međunarodne zajednice. Da ne pričam o još lošijim stvarima u tom integrisanom upravljanju granicama, kada je bilo dogovoreno da Euleks bude prisutan na svim administrativnim prelazima, ali to nije bilo dovoljno jasno ispregovarno pa Euleksa danas nema, nego je tamo kosovska policija a mi komunikaciju ni nemamo sa Euleksom. Kada je tako ispregovrano fantastično, onda se to implementira za tri dana, ne postoji problem.

Briselski sporazum se ne implementira zato što je u interesu Srbije i zato što je dobro pregovaran i zato što je čvrsto pregovaran imajući u vidu interes građana Srbije i Kosova i Metohije u okviru Srbije, kao što i jeste.

Na kraju samo da kažem, pominjete kakav je naš plan, plan nam je da uradimo sve što treba da se uradi da se implementira Briselski sporazum. Zajednica srpskih opština kao kompenzacija za stolicu Kosova u UN – molim vas, kako je moguće uopšte da to pitate? Zajednica srpskih opština je deo Briselskog sporazuma, to je ispregovrano. To mora da se implementira, zato što dogovori moraju da se poštuju, zato što je to danas, zahvaljujući Briselskom sporazumu, deo zajedničke bezbednosne politike EU. Nema dalje pregovora oko zajednice srpskih opština – pa vi dajte zajednicu srpskih opština a mi ćemo dati, a vi ćete dati nešto drugo. Nećemo dati ništa drugo. Znači, nećemo dati ništa drugo. Sporazum stoji i gotov je. To što me pitate je još jedan dokaz da je Briselski sporazum bio dobar za Republiku Srbiju i da je hrabro bilo, na kraju krajeva, i od Narodne skupštine što je prošao kroz nju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima kolega Vukadinović.

Imate dodatna dva minuta. Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Definitivno se ne slažemo, ali hajde barem da vidimo oko čega se ne slažemo.

Očigledno je da loše, nejasno upotrebljavate reči „nije implementiran“. Nažalost, implementiran je Briselski sporazum u svim tačkama koje su se ticale obaveze Srbije, i to je loše. Nije implementiran u onih pet koje se tiču obaveza albanske, odnosno kosovske strane. To govori o tome da nije bio dobar sporazum.

Što se tiče drugih stvari koje pominjete, moram vas podsetiti, gospođo Brnabić, i srpsku javnost, šta god mislili o toj prethodnoj vlasti, 2012. godine u leto nije bilo nikakve granice niti carine, tu su moje kolege, na Brnjaku i Jarinju. Sve to, uključujući implementaciju tih Borkovih sporazuma, uključujući implementaciju, sve je to uradila ova vlada, odnosno posle 2012. godine, i moje je mišljenje, nažalost, da je zbog toga i došla u priliku da bude vlast. Ali pričaćemo o tome.

Podržavam vašu čvrstinu i žustrinu glasa, ali se plašim da se to negde ne razvodni posle poseta gospođe Mogerini ili telefonskih razgovora, poziva nekih ambasadora.

Bilo kako bilo, gospođo Mihajlović, ne treba da se rastanemo a da vas nisam pitam – šta bi sa Beogradom na vodi? Upravo sada, u aprilu, trebalo je da se usele prve kule po obećanjima sa najvišeg mesta, odnosno predsednika Vučića, da dođe do useljavanja u prve kule Beograda na vodi. Koliko ja vidim, imamo više Beograd u vodi, a ne Beograd na vodi. Dakle, ponovo probijanje rokova.

Ali mene brine nešto drugo i završavam time. Da li postoji opasnost, to je vaš resor, da Srbija mora plaćati penale zbog toga što nije izvršila deo nekih infrastrukturnih radova i obaveza po tom ugovoru o Beogradu na vodi? Dakle, loš je ugovor, bojim se da ćemo pre ili kasnije, možda ni vi ni ja nećemo sedeti ovde...

(Predsedavajući: Zahvaljujem, kolega Vukadinoviću.)

... Gde sada sedimo, da će država Srbija morati da plaća penale. Bolje ga raskinite na vreme. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Vukadinoviću, mislim da sam u uvodnom delu sednice, pre nego što smo započeli sa postavljanjem poslaničkih pitanja bio potpuno jasan i precizan oko samog toka sednice. Po dobijanju odgovora na dopunsko pitanje narodni poslanik ima pravo da se izjasni o odgovoru u trajanju od najviše dva minuta, a ne da postavi dodatna pitanja.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovana predsednice Vlade, ministri u Vladi, nažalost ne svi ministri, a pogotovu ne znam iz kog razloga nije tu potpredsednik Vlade i ministar Stefanović. Niste nas obavestili dopisom da on neće biti, a ja sam upravo hteo prvo pitanje da postavim njemu, pa u njegovom odsustvu molim vas, predsednice, da vi odgovorite, a pitanje je vezano za to koje su informacije vezane za ubistvo Olivera Ivanovića.

Postavio sam to kao poslaničko pitanje pre tri nedelje i danas sam upravo dobio odgovor od ministra Stefanovića, koji je u odgovoru jedino napisao da je Ministarstvo obavestilo Kancelariju Euleksa i Unmika da će učestvovati u istrazi, da su bila dva operativna sastanka vezano za taj slučaj i da je Ministarstvo pravde

uputilo isto tako, preko Zavoda, zahtev za uzajamnu pravu pomoć, da stoji na raspolaganju privremenim organima na teritoriji Kosova i Metohije.

Ono čega nema u ovom odgovoru a što je bio deo mog pitanja je na koga je Oliver Ivanović ukazao kao pretnju za svoju ličnu bezbednost neposredno pred njegovo ubistvo. To smo saznali, saznali smo da je on bio u BIA, da je tamo izneo sumnje i bojazan sa koje strane mu dolazi pretnja, ali nismo nikada dobili i čuli na koga je ukazao.

Druga pitanja takođe su za ministre koji nisu ovde, tako da molim opet vas, gospođo Brnabić, da odgovorite, a to je – šta će Vlada da uradi na osnovu tri pokazatelja da u Srbiji nema borbe protiv korupcije?

Tri su primera. Prvo je „Transparentnost internacional“ u svom godišnjem izveštaju za 2017. godinu konstatovao da u Srbiji nema primene i unapređenja antikorupcijskih zakona, da je povećana percepcija stepena korupcije kod građana i da je Srbija pala za pet mesta na listi zemalja koje se bore i kako se bore protiv korupcije. Drugo je izveštaj Greka, tela Saveta Evrope za borbu protiv korupcije koje je konstatovalo pre nekoliko nedelja da nijedna od 13 preporuka iz jula 2015. godine nije u potpunosti komplementirana i primenjena od strane Srbije. Poslednje, Međuvladina organizacija za borbu protiv pranja novca stavila je Srbiju na listu sa 11 zemalja u svetu koje imaju nedostatke u sistemu borbe protiv pranja novca i finansiranja terorizma. Te zemlje su, između ostalih, Etiopija, Irak, Sirija i Jemen.

Koji su razlozi, zašto Vlada ne radi ništa po svim ovim pokazateljima u borbi protiv kriminala i korupcije?

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Đurišiću.

Reč ima predsednik Vlade Republike Srbije, Ana Brnabić.

ANA BRNABIĆ: Što se tiče ubistva Olivera Ivanovića, mislim da ste dobili jasan odgovor od MUP-a. Mogu svakako da vam ponovim taj odgovor. Dakle, mi smo učinili sve što je u našoj moći. Nažalost, mi nemamo direktnu kontrolu nad tom teritorijom. Direktna kontrola je izgubljena 2008. godine i stvarno mislim da ne možete da krivite ni ovu ni prethodnu vladu za to. Možda bismo mogli da krivimo nekoga, ali svakako ne ovu vladu. Sve što smo mogli da uradimo, sve što je bilo u našoj moći, mi smo uradili i radimo. Nastavljamo da insistiramo i da imamo komunikaciju sa svim službama koje se bave ovim pitanjem, kao i da imamo našu istragu, Tužilaštvo za organizovani kriminal pokrenulo je predistražni postupak. Mislim da ova tema ne treba potpuno besmisleno da se politizuje. Mislim da je dovoljno i važna i dovoljno velika tragedija da svi zajedno na tome radimo kako bismo napravili dovoljan pritisak da se ubice nađu.

Što se tiče borbe protiv korupcije, opet mislim da ova vlada svakako radi na tome. Mislim da, pored toga što predlažemo stvarno veliki broj zakona Narodnoj skupštini na usvajanje kako bi se ne samo implementirale sve preporuke tih međunarodnih tela već kako bismo se i istinski, stvarno, u praksi

borili protiv korupcije, jedan od velikih primera da mi stvarno pokušavamo da uvedemo transparentnost u državnu upravu je elektronska uprava. Stvarno ne postoji drugi način da državna uprava i ono što mi radimo bude transparentnije od elektronske uprave. To se videlo i na građevinskim dozvolama.

E sad, zašto Srbija u tome kasni 10-15 godina, zašto to ranije nije bilo urađeno kad je to potpuno jedna zdrava pamet, uvođenje zdravog razuma u državnu upravu, to možda mogu ja vas da pitam. Zašto smo mi bili jedina država koja je dočekala 2016. godinu koja ni matične knjige građana nije imala u elektronskom obliku da bismo ih spojili sa dva registra, da bismo građanima pokazali sve što mi u državnoj upravi radimo i da oni ne bi morali da uzimaju papire po šalterima i da ih neko ucenjuje sa 50 ili 100 evra da njihov predmet bude na vrhu nego je sada to sve transparentno, to stvarno ipak moram ja vas da pitam

Do toga da ćemo mi u aprilu povezati sve baze podataka državne uprave sa pravosudnim bazama podataka pa će građani moći da imaju punu transparentnost i toga kako rade sudovi i kada je neki predmet došao i da li je rešen ili nije rešen i koliko stoji i kod koga stoji. Mislim da se mi na najpraktičniji mogući način bavimo borbom protiv korupcije, nešto što nije rađeno 15 godina.

Što se tiče FATFA i stavljanja Srbije pod pojačani monitoring, mislim da je potpuno očigledno da je to bila jedna politička odluka, politička odluka par ekselans. Srbija je implementirala 35 od 40 preporuka FATFA. U međuvremenu smo od tog izveštaja usvojili šest, odnosno predložili, a vi usvojili šest sistemskih zakona. Podsetiću vas koji su to – Zakona o ograničavanju raspolaganja imovinom u cilju sprečavanja terorizma, Zakon o izmenama i dopunama Zakona o oduzimanju imovine proistekle iz krivičnog dela, Zakon o međunarodnim merama ograničavanja, Zakon o izmenama i dopunama Krivičnog zakonika, Zakon o sprečavanju pranja novca i finansiranja terorizma i Zakon o organizaciji i nadležnosti državnih organa u suzbijanju organizovanog kriminala, terorizma i korupcije koji će biti u primeni od 1. aprila 2018. godine.

Pa smo onda od samog usvajanja tog izveštaja – istina, nesrećnog po Srbiju, ali koji pokazuje neke druge, drugačije pritiske na Srbiju, političke, zbog nekih drugih stvari, kao vlada završili, usvojili i poslali Skupštini još tri nacrti zakona na vaše razmatranje. To je Zakon o dopunama Zakona o računovodstvu, Zakon o dopuni Zakona o reviziji i Nacrt zakona o izmenama i dopunama Zakona o faktoringu.

Kada kažete da Vlada Republike Srbije ne radi ništa na tome i da se ne bori protiv korupcije, ja ću vam stvarno čistog srca reći da ne postoji vlada koja se na praktičniji način borila protiv korupcije od ove vlade i od prethodne vlade, i mislim da je to u potpunosti jasno.

Na kraju krajeva, i da se vratim stvarno na ovo, postoji jedna stvar oko Kosova i Metohije koja me realno pogađa, zato što to jeste nacionalno pitanje i

pitanje koje nije stvar politikantstva i pojedinačnih političkih stranaka, to je nacionalno pitanje oko kojeg treba da se okupimo. I reći ću da nije tačno, da ne kažem da je laž da je Srbija ispunila sve iz Briselskog sporazuma. To građani Republike Srbije treba da znaju, a narodni poslanici ako ne znaju, onda bi trebalo i oni da znaju.

Dakle, nije ispunjen deo koji se ticao energetike, zato što taj deo zavisi od zajednice srpskih opština direktno. Ali je isto tako istina, kojom se ja potpuno ponosim, da je najveći deo Briselskog sporazuma Republika Srbija implementirala. Ja se time ponosim, zato što je Republika Srbija stavila potpis na taj sporazum, a Srbija je ozbiljna i odgovorna država i stabilan i predvidiv partner i mi kad nešto odlučimo, dogovorimo i potpišemo, mi onda to implementiramo. Za razliku, nažalost, od nekih drugih.

Konačno, molim vas, stvarno i za KiM i za to kako mi možemo sada da imamo kontrolu nad ... Hajde neću to. Nema veze. Ništa. Dosta.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Narodni poslanik Marko Đurišić.

Imate dodatna tri minuta. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Nadam se da su građani sada mogli da čuju kakvu politiku vodi Vlada i njena predsednica.

Znači, prvo smo čuli hvale kako smo mi sproveli sve iz Briselskog sporazuma, a drugi nisu jer je taj sporazum dobar za Srbiju. A onda smo čuli rečenicu – ne, nismo sproveli sve iz Briselskog sporazuma jer to nije dobro za Srbiju. Pa onda sledeću rečenicu – mi smo pouzdan partner i mi sprovodimo sve što potpišemo.

Hajde dogovorite se sami sa sobom da li jeste ili niste, da li ispunjavate ono što potpisujete ili ne. A činjenice govore da niste. I da ne ispunjavate, jer vaši rezultati borbe protiv korupcije su takvi da nas je FATFA stavila na tu listu sada. Sada, na osnovu vaših rezultata rada. Sada. Politički ili drugi razlozi, mi smo sada na toj listi, ranije nismo bili. Sada imate izveštaj Greka da nijedna, nijedna preporuka nije ispoštovana kako smo se obavezali 2015. godine. To su vaši rezultati.

A kada govorite o stanju na Kosovu i Metohiji, vlast i mogućnost upravljanja Srbije na Kosovu i Metohiji je izgubljena 1999. godine posle Kumanovskog sporazuma. A ko je tada sedeo u Vladi? Koje su stranke činile Vladu i tom trenutku i koja se politika vodila u Srbiji 1999. godine? O čemu vi pričate ovde?

Godine 2008, kada je proglašena nezavisnost, pa sve do 2012. na Kosovu i Metohiji su bili srpski tužioci, srpske sudije, vodile su se istrage, donosile su se presude. Ljudi su išli u zatvor, vi ste ih posle puštali iz zatvora da ponavljaju kriminalna dela. A onda ste vi potpisali Briselski sporazum i potpuno stavili sever Kosova u pravni sistem Kosova i Metohije – to je rezultat potpisivanja Briselskog sporazuma i ne možete ovde da ljudima zamaglujete istinu – posle

dolaska na vlast, zato što ste obećali da ćete ispuniti ono što mi nismo hteli da ispunimo. Vi ste potpisali Briselski sporazum, mnogo manje nego što mi nismo hteli da prihvatimo.

To su istine. Ne možete da ponavljate ovde laži u beskonačno. Kada dođete ovde, budite spremni da čujete istinu i na tu istinu molim vas da imate spremne odgovore, a ne po ko zna koji put sto puta ponovljene laži.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima predsednik Vlade Republike Srbije, Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: To šta je Srbija uradila u smislu borbe protiv korupcije najbolje, mislim, održava, i meni je lično bilo najdraže, činjenica da je na plenarnoj skupštini u Parizu najjasnije i najglasnije Evropska komisija istupila protiv toga da se Srbija uvrsti u tu listu. Pored Evropske komisije još 15 zemalja sveta, zemlje koje nisu tradicionalno naši partneri, i Švajcarska, i Argentina, i Južna Afrika, dobro, i Rusija, i Kina i Turska. Tako da je to bila jedna politička igra koja je okej, Srbija je izgubila zato što nije htela da se dogovara oko nacionalnih pitanja koja su mnogo važnija od toga. Mi radimo naš posao. Mi radimo naš posao najbolje što možemo, iza toga stoje sve ove zemlje koje su kazale da taj izveštaj ne odlikava pravo stanje stvari u Srbiji i vi to jako dobro znate. Ali dobro, nema veze, ja razumem političku borbu.

Što se tiče toga kad je Kosovo izgubljeno ili nije izgubljeno, da ne ulazim previše stvarno duboko u to, 2008. je proglašena nezavisnost. Jednostrano je proglašena nezavisnost 2008. godine. Posle te 2008. godine, kao što sam vam dala primer, vi ste pregovarali određene sporazume, koji su odmah implementirani. Odmah implementirani! Svima su odgovarali osim Srbiji, pa je zato i Priština požurila da ih implementira i svi njeni partneri.

Jedan sporazum koji je dogovoren od strane prethodne vlade nije implementiran. Zašto? Zato što nedvosmisleno brani interes Republike Srbije. Ali je potpisan i tražićemo da se implementira. Kada su dogovoreni sporazumi koji su bili dobri za Prištinu, oni su potpisivani od strane tadašnje Vlade Republike Srbije i oni su odmah implementirani. I to nama danas stvara ozbiljne probleme, i građanima Srbije i drugim građanima, nealbanske nacionalnosti na KiM.

To je istina. Ali je isto tako istina ono što me je stvarno neverovatno iznenadilo pre neki dan, kada smo čuli bivšeg predsednika Republike, koji je, kada je jednostrano proglašena nezavisnost Kosova, dva-tri dana posle toga, kada su bili protesti u Beogradu, pobegao u Rumuniju. Koji se svojim građanima nakon proglašenja nezavisnosti Kosova obratio u nekoj sobi ispred neke zavesice u Rumuniji, u Bukureštu da priča sa svojim građanima. Taj bivši predsednik Republike se mnogo glasnije oglasio o mom savetu za kreativne industrije, koji ga je mnogo više pogodio nego Kosovo i Metohija i nezavisnost Kosova i Metohije.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima potpredsednik Vlade Republike Srbije, dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Pa znate kako, kad slušam vašu političku partiju i vas, pogotovo kad pričate o Kosovu i Metohiji, prosto ne mogu da ne odreagujem.

Dakle, ne treba vi da se ljutite na Vladu Republike Srbije, na bilo kog člana ili članicu Vlade Republike Srbije zašto je Kosovo u ovakvoj situaciji kakvoj jeste, zato što je vaš predsednik, Boris Tadić, učinio mnogo koraka koji su Kosovo odvajali od Srbije. Mnogo koraka. Da vas podsetim, dakle, kada je prebacio iz UN priču oko Kosova u EU, kada je dao svoju inicijativu Međunarodnom sudu pravde. To su sve, zajedno sa sve Jeremićem, pa sa celom onom pričom svađe sa svim zemljama. To je vaš predsednik, Boris Tadić.

Tako da ljudi i građani Srbije to jako dobro znaju. Neće vas, pod jedan. Pod dva, kada pričate o Briselskom sporazumu, to je bio jedini način da se stvari poprave i da se zaštite naši građani na Kosovu i Metohiji. Prema tome, samo da građani Srbije znaju ko je šta radio kada i šta je Boris Tadić radio i šta sada izjavljuje. Toliko.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Narodni poslanik Marko Đurišić.

Imate dodatna dva minuta. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Meni je drago što se i potpredsednica Vlade, iako njoj ništa nije bilo upućeno, uključila u ovu diskusiju i verujem da ona ima nešto važno da kaže, verovatno u svetlu ove najavljene rekonstrukcije, ali hajmo da govorimo o istinitim podacima.

Govorili ste kako je Kosovo 2008. godine u februaru proglasilo nezavisnost. U tom trenutku nisu vođeni nikakvi pregovori pod okriljem Evropske unije, nego isključivo Ujedinjenih nacija. Tri meseca posle toga država Srbija je organizovala na teritoriji celog Kosova i Metohije lokalne izbore po zakonima i po Ustavu Srbije. Toliko o tome kakva se politika vodila tada, kakva se politika vodi danas.

Toliki je bio uticaj države Srbije na Kosovu i Metohiji 2008. godine u martu, maju i svim mesecima i godinama do vašeg dolaska na vlast. E, onda kreće i kosovska policija, koja nije postojala na severu Kosova i Metohije do 2012. godine, i carinici na administrativnim prelazima, i porezi i takse, sve što ide u budžet Kosova i Metohije. To je sve rezultat vaše politike od 2013. godine.

A šta se dešavalo za vreme mitinga u Beogradu, i ko je gde bio, i da li je Boris Tadić bio u Rumuniji da ojača taj blok, tih evropskih zemalja koji vama danas koriste, pet zemalja koje do dana današnjeg nisu priznale Kosovo i Metohiju dok je vaš predsednik ovde vodio navijače da pale ambasade u Beogradu. Da pale ambasade u Beogradu! To je bila vaša politika. Da vi ne

razumete šta znači borba protiv korupcije to govori dovoljno o načinu na koji ste došli u Vladu Republike Srbije, ali o tome sada nemam vremena da govorim.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Molim narodne poslanike da u nastavku sednice poštujemo dostojanstvo i ugled Narodne skupštine Republike Srbije.

Reč ima narodni poslanik Dragan Marković.

Izvolite.

DRAGAN MARKOVIĆ: Dame i gospodo, poštovani poslanici, mnogo mi je žao što polemika, kada je tu prisutna cela Vlada, ide u smeru gde ohrabruje Albance na Kosovu a šteti Srbima.

Ovakav način polemike ili diskusije daje za pravo onima koji su pisali saopštenje posle događaja pre tri dana na KiM da postoje dve strane. Ne postoje dve strane, samo jedna strana postoji, koja i krši Briselski sporazum, i ta strana dobija pomoć od nekoliko država iz EU, iz Amerike, i mi svi zajedno, mi koji sedimo u ovom parlamentu treba da osudimo ono što se desilo, napad na Marka Đurića pre nekoliko dana u severnom delu Kosova i Metohije.

Isto tako, niko od opozicije ne pita, evo, ja ću sada da pitam, hajde da pitamo Nemačku i Angelu Merkel zašto oni traže od Srbije da Srbija uvede sankcije Rusiji, a pre neki dan Angela Merkel je dala zeleno svetlo da krene Severni tok 2 i da se uvozi gas iz Rusije u Nemačku.

Pitanje je poslaničkog kluba Jedinствene Srbije i molimo Vladu da pita Ameriku u čije ime je radio Montgomeri kada je bio ambasador u Srbiji, kada je rasturio Jugoslaviju, kada je pomogao da NATO bombarduje Srbiju i u čije ime je nekadašnji zamenik direktora CIA, Stiven Mer, koji me je primio u Americi kao bivši zamenik direktora i znate šta mi je rekao? Rekao mi je – kada se vratiš u Srbiju, reci da poništite Briselski sporazum, odnosno da ne priznate ništa što ste potpisali. Pre neki dan to je rekao Montgomeri. Da pitamo Ameriku za koga oni danas rade a koga su predstavljali tada, 1999. i 2000. godine.

Želim da pitam da li će u Srbiji da se proizvode srpski traktori koji su brend u Evropi, IMT i IMR.

Želim da pitam ministra Aleksandra Antića šta je kriterijum za socijalnu pomoć za građane koji su oslobođeni plaćanja gasa i struje.

Želim da pitam ministra sporta da li je, i ako nije, da to uradi, u ime Srbije da pošalje zahtev međunarodnim sportskim institucijama da više nikada u žrebu u jednom loncu, ili u jednoj činiji, ne budu dve reprezentacije – Albanci sa Kosova sa Srbijom, jer je to strašno smetalo dosada a posebno posle događaja pre tri dana na Kosovu i Metohiji.

Tako da, dame i gospodo, mi koji se bavimo politikom, moramo da vidimo kako da pomognemo Vladi. Koliko se ja sećam, ranijih godina, prethodne Vlade nisu poslanici imali priliku da pitaju ministre šta žele i da dobiju prave odgovore.

Želim da zamolim ministra privrede ili Ministarstvo privrede da napravimo informaciju šta je to što se iz Srbije može izvoziti u neke države. Danas je u Jagodinu došao ambasador Belorusije i on mi je rekao da mnogo toga iz Srbije može da se uvozi u Belorusiju a da naši privrednici koji se bave proizvodnjom ne znaju koji su to artikli.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima predsednik Vlade Republike Srbije, Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala vam.

Moram da kažem da se u potpunosti slažem sa vama. Mislim da oko Kosova, kao što sam i rekla, treba da razgovaramo drugačije. Mislim da je to nacionalno pitanje i mislim da je to pitanje koje svakako mora da prevazilazi sitne političke interese.

Što se tiče – pa će ministri da preuzmu – jedne stvari koja je važna, što se tiče traktora, sve više ulažemo u domaće firme, u mala, srednja preduzeća. Trudim se da relativno često idem, koliko god mogu, da obilazim lokalne samouprave i da, kad god idem po lokalnim samoupravama, idem i posećujem u stvari naše domaće privrednike, kao što je KEPO u Kosjeriću, koji zapošljava više od 170 ljudi, kao što „Bane komerc“ u Leskovcu, sa više od 200 ljudi, sa 80% proizvodnje koja se izvozi u Zapadnu Evropu, kao što sutra idem u Indiju da otvorimo pogon jednog investitora iz Kragujevca u Indiji sa nekih 70-ak ljudi. Trudimo se da naše privrednike ojačamo, jer imaju potencijal, mogu. Sa druge strane, ono što je važno građanima Republike Srbije, to je da se trudimo da rešavamo što pre neke stečajevne nekih naših velikih brendova, naših imena koja su bila važna za Srbiju i važna za građane.

Tako da mi je posebno drago što je Vlada Republike Srbije uspela da u novembru prošle godine završi posao sa Galenikom, i to fantastično. Ukupno je bilo 41 milion evra, 16 miliona je plaćeno za Galeniku, plus su preuzete sve obaveze od komercijalnih banaka za 25 miliona evra. Mi pratimo sada kako se implementira taj ugovor, tako da se nadam da Galenika uskoro oživljava. Magnohrom je nešto što smo sada završili, prošle nedelje dva dela Magnohroma su kupljena, ono što je najvažnije kupljena su od firmi koje će tamo pokrenuti proizvodnju. Za treći, najveći deo Magnohroma u ovom trenutku znamo da ima zainteresovanih investitora samo se pregovara oko cene, ali važno je da će se ponovo pokrenuti proizvodnja.

U ovom trenutku mi planiramo, ono što znamo od tih investitora, da se u Magnohromu u Kraljevu zaposli između 600 i 700 ljudi. Nije to ništa u odnosu na to šta je Magnohrom bio, ali nije to malo za Kraljevo, posebno zato što vraćamo jednu marku, vraćamo građanima veru u to da možemo, da se Srbija diže sa kolena.

Industrija motora i traktora je isto ono na čemu smo radili zajedno, stečaj koji je predugo trajao, u koji smo se umešali da bismo završili. Imamo

investitora, indijskog investitora koji je još onda, kada je bilo, u novembru, koje godine, kada je tadašnji premijer Vučić bio u Indiji, razgovarao je sa investitorom koji je interesovan za IMT, koji nam je garantovao da će pokrenuti proizvodnju traktora. Ta prodaja je u ponedjeljak, 2. aprila i svi sa nestrpljenjem čekamo da vidimo da li će to proći kako treba. Ako prođe, to je stvarno jedna stvar za Srbiju od ogromnog značaja i mi ćemo to podeliti, naravno, sa vama.

Tako da, to je nešto što je nama fokus, kao što je i nalaženje strateškog partnera za Bor, investicija od nekih 330 miliona dolara koju mi tražimo u ovom trenutku, koju se takođe nadamo da ćemo završiti do kraja ove godine. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Branislav Nedimović.

Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Zahvaljujem.

Zahvaljujem na ovom pitanju, gospodine Markoviću, iz jednog prostog razloga – ako postoje simboli, onda je to sigurno za srpsku poljoprivredu IMT i traktori koji su 70-ih i 80-ih godina, kako bismo to rekli, žarili i palili ovim delom Evrope i severnoafričkog kontinenta. Nas je zateklo jedno teško nasleđe u pogledu IMT-a, proglašen je bankrot. Preduzeće je u stečaju, nema proizvodnje, nema bukvalno ničeg, osim nekih starih odlivaka koji su postojali, koji nisu mogli u tom trenutku ni za šta da se iskoriste. Da zlo bude veće, apsolutno nije postojala nikakva ideja u pogledu IMT-a.

Malo ljudi je verovalo u priču da ovo uopšte može da dođe u ovu situaciju da se uopšte proda. Ja sam zajedno sa premijerkom i ministrom Kneževićem radio na ovom projektu. Prošle godine u novembru, na bazi razgovora koje je predsednik Vučić imao u Indiji, otišao sam kod tri od 10 najvećih proizvođača traktora na svetu. Bili smo na razgovorima u Tafeu, bili smo na razgovorima u Mahindri i Sanaliki. Nekoliko dana u Indiji intenzivno smo razgovarali oko IMT-a i primili su nas, da tako kažem, oni donosioci odluka, najviši predstavnici ove tri kompanije koji imaju interes da razviju proizvodnju. Iz jednog prostog razloga. Sada ću reći nekoliko stvari.

U Jugoistočnoj Evropi danas gotovo nemamo proizvođača traktora, osim pojedinih malih fabrika koje proizvode 200-300 traktora na godišnjem nivou. Sve zemlje u Jugoistočnoj Evropi ili sada dobijaju sredstva od IPARD-a, kao što je Srbija, ili će to uraditi u budućnosti, u narednih nekoliko meseci ili godinu dana, kao što je reč sa Albanijom, kao što je reč sa Crnom Gorom i možda sa BiH. O čemu se radi? Tu je u stvari akcenat bačen na veliko izdvajanje finansijskih sredstava kako bi se podstakla potražnja za traktorima i mehanizacijom.

Ako bude sve kako treba u ponedjeljak, imamo pismo o namerama Tafea, koji je otkupio dokumentaciju, trebalo bi da dođe do zapošljavanja 800 lica. Naravno, pričam o budućem vremenu, to uvek nosi sa sobom određene rizike, ali ja se nadam da ovde toga nećemo imati, da ćemo uspeti da rešimo ovaj projekat.

Radi se o prodaji dela imovine IMT-a, koji bi trebalo da bude platforma za budući pogon za proizvodnju traktora. Ovi traktori su izuzetno interesantni za prostor Severne Afrike, za prostor Bliskog istoka, jer se pokazalo da su dugovečni, da ne traže visok stepen obučenosti ljudi, odnosno poljoprivrednika da bi mogli da upravljaju njima. To su traktori koji dugo traju. I to je u stvari ono što je nama neophodno i što se nadamo da ćemo uspeti da realizujemo u narednom periodu. Tafe ima jednu svoju fabriku na prostoru Turske, ali mu je ideja da još više tu platformu razvije na prostoru Srbije. Kako će to sve da se završi, videćemo u danima koji su pred nama.

Vi svi znate da su nekad srpski inženjeri iz IMT-a odlazili u Indiju i dizali proizvodnju traktora na prostoru Indije, na nekim drugim mestima u okviru IMR-a. Ono što je važno, to je sve na istim platformama „masej fergusona“ rađeno.

Ispričaću vam jednu anegdotu ako mi dozvolite. Pre nego što ću otići za Indiju, upitao sam sede glave, umne glave koje su 20-30 godina vodili IMT – šta biste, ljudi, vi uradili da ste sad na našem mestu? Jedan gospodin, koji je kasnije bio i ministar industrije u staroj vladi Jugoslavije, vodio je dugo IMT, i tehnički direktor IMT-a, kaže – bez ikakvog razmišljanja otišli bismo u Indiju i dogovorili sve sa Tafeom. Ja pitam – zašto baš sa Tafeom, zašto ne sa nekim drugim? Rekoh – računajte na to da moramo da imamo otvoren i transparentan postupak, ne možemo mi direktno da biramo ko će da dođe, uz sve želje da napravimo što bolji posao. Kaže – Tafe i IMT imaju slične platforme; lako je, u kratkom vremenskom periodu moguće implementirati proizvodnju.

Ono što ljudi govore to je da je u roku od šest meseci od trenutka prodaje moguće uspostaviti prvu proizvodnju traktora na prostoru Srbije. Ja se nadam da ćemo to rešiti.

Zašto se pojavilo i pojačano interesovanje investitora za proizvodnju traktora u Srbiji? Sećate se, gospodine Markoviću, da smo prošle godine imali jedan poziv za traktore, imali smo 2.345 aplikacija za traktore, gde je država dala 50% sredstava za nove traktore. Ali to smo radili za povrtare, za voćare, vinogradare, nismo imali ceo sistem pod sobom. Od toga je 2.100 lica dobilo pravo da dobije traktor i država im je isplatila to.

Sada smo, 4. januara, raspisali poziv i javilo se, reći ću vam tačno koliko, to je u okviru IPARD-a, javilo se skoro 400 lica koja su zainteresovana, tačnije 396 zahteva imamo za sredstvima iz IPARD-a za nabavku traktora. Zašto ovo pričam? Ne radi priče, nego potražnja je važna. Kada ima potražnje, ima zainteresovanosti od investitora. Republici Srbiji je jedan od prioriteta i ovoj vladi da što pre dobijemo proizvodnju srpskog traktora, kog ćemo mi izvoziti na prostor Jugoistočne Evrope, Severne Afrike i Bliskog istoka. Dani pred nama će nam dati odgovore na ovo pitanje. Nadam se da ćemo uspeti u ovome. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Nedimoviću.

Reč ima ministar Aleksandar Antić.

Izvolite.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Zahvaljujem.

Uvaženi narodni poslanici, hvala gospodinu Markoviću na pitanju. Duboko verujem da je jedna od mera koju sprovodi Vlada Republike Srbije, naravno uz podršku ovog parlamenta, upravo taj segment pomoći i podrške ranjivim kategorijama ljudi u Srbiji, ljudima sa najnižim primanjima u Srbiji, koju realizujemo kroz uredbu o energetski ugroženom kupcu, jedan mehanizam kroz koji Vlada preko Ministarstva rudarstva i energetike sa pozicije budžeta daje podršku za 73.000 porodica širom Srbije – 73.000 porodica koje ostvaruju pravo na dečji dodatak ili pravo na novčanu ili socijalnu pomoć ili porodica koje se u zavisnosti od broja članova domaćinstva uklapaju u limite koje smo postavili, na osnovu svega toga ostvaruju pravo na 120–250 besplatnih kilovat-časova električne energije mesečno ili u zimskoj sezoni do 75 metara kubnih gasa mesečno.

Znači, ponavljam, 73.000 porodica u Srbiji svakog meseca dobije 120–250 kilovat-časova električne energije ili do 75 metara kubnih gasa besplatno kao jedan vid podrške građanima Srbije zbog njihovog lošijeg materijalnog statusa i problema sa kojima se te porodice suočavaju.

Duboko verujem da je reč o jednoj meri kroz koju mi kao društvo i država pokazujemo i humanost i solidarnost, meri koja pokazuje i da Vlada Republike Srbije, ali duboko verujem i Parlament u celini, jer je Parlament odobrio budžet Ministarstvu rudarstva i energetike i za 2018. godinu u iznosu od jedne milijarde dinara za te potrebe, znači da zaista sa velikom pažnjom prilazimo svim onim ranjivim kategorijama našeg društva kojima je zaista naša podrška potrebna i kroz koju pokazujemo da kao ljudi, kao političari, ali i društvo u celini imamo taj jedan osećaj razumevanja za njihovu potrebu i da činimo napore da im život olakšamo i da budemo ta vrsta podrške koja im je neophodna.

Tome bih dodao još jedan segment, na koji sam izuzetno ponosan i mislim da svi zajedno treba da budemo ponosni, a to je da smo tom uredbom predvideli tu klauzulu da EPS ne može da obustavi isporuke električne energije onim porodicama i domaćinstvima koje imaju u svom sastavu bolesno lice čije lečenje zavisi od isporuke električne energije.

Mislim da je čitav taj set mera koje smo uveli 2015. godine, dakle to je nova mera koju je ova, odnosno prethodna vlada uvela 2015. godine i koja nikad ranije postojala u Srbiji, izuzetno značajan, izuzetno kvalitetan. Želim da vas obavestim da ćemo i dalje raditi na njenom unapređenju, da približimo tu meru građanima Srbije jer imam osećaj da još uvek u nekim lokalnim samoupravama preko centara za socijalni rad, gde se aplicira za tu meru, ta informacija nije došla dokraja do građana i da su procedure u nekom segmentu komplikovane, tako da ćemo ove godine ići sa izmenama uredbe kojima ćemo olakšati primenu te uredbe u skladu i sa e-upravom i svim onim segmentima koje činimo da unapredimo rad republičkih organa ali i lokalnih samouprava. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Antiću.

Reč ima ministar Vanja Udovičić.

Izvolite.

VANJA UDOVIČIĆ: Hvala, predsedavajući.

Da odgovorim konkretno na vaše pitanje. Jesmo, to je jedna od mera koje smo preduzeli zajedno sa našim nacionalnim sportskim savezima – da utičemo na odluke međunarodnih sportskih organizacija i zaštitimo nacionalni interes, koji je najbitniji u ovom trenutku, za razliku od ranijih perioda gde pojedinci nisu štitili nacionalni interes i gde su uspevali da svoj lični interes stave u prvi plan i profitiraju na taj način. Ono što sada odgovorno mogu da kažem jeste da na jedan odgovoran način svi zajedno utičemo na to da zaštitimo naš nacionalni interes i da sprečimo, u ovom konkretnom slučaju, da do toga dođe, što ste i konkretno pitali.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Dragan Marković.

Imate dodatna tri minuta. Izvolite.

DRAGAN MARKOVIĆ: Zadovoljan sam odgovorom imajući u vidu da država nikada nije dala subvenciju 50% za kupovinu novog traktora, ali moj predlog je upravo bio taj – da imamo domaći traktor i da te pare, 50%, idu u domaću proizvodnju. Ta fabrika bi bila veoma rentabilna i konkurentna na evropskom tržištu, ne samo na srpskom.

Želim da pohvalim i da kažem da je, kada je u pitanju Ministarstvo zdravlja, preventiva, koja se vrši svake nedelje sa besplatnim pregledom građana, mnogo pomogla. Veliki broj građana je saznao da ima šećer u krvi, pritisak itd., nešto što ne boli a od čega se umire. Samo bih predložio da se za one teške pacijente obezbedi besplatan pregled na skeneru i magnetnoj rezonanci i za mlađe osobe, jer roditelji nemaju para da plaćaju.

Želeo bih samo da zamolim ministra Trivana da objasni, pošto su mediji preneli kako je on rekao: „nemačko đubre od automobila, dizel motori ne mogu da se uvoze u Srbiju“. Ne verujem da je tako rekao, imajući u vidu da obični ljudi kupuju te polovne nemačke automobile.

Ministra prosvete želim da pitam da li može da se poveća broj prosvetnih radnika u srednjim školama ukoliko je povećan broj đaka? Jer imamo, na primer, pet-šest gradova u Srbiji gde ima veći broj đaka iz godine u godinu, a ostao je isti broj profesora. Da li možemo da promenimo i da zamenimo smerove u srednjim školama, nešto što traje 30 godina i da kad završi taj smer u srednjoj školi nema gde da se zaposli i vi treba da date saglasnost za tako nešto.

Želim da čestitam ministarki za saobraćaj i infrastrukturu na njenom angažovanju i ne samo na angažovanju nego i na kvalitetu i kvantitetu autoputeva. Nisu naši putevi isti kao pre sedam-osam godina.

(Marko Atlagić: Kao Mrka.)

Mrka je pravio srušene mostove; ćutite i nemojte Mrku da upoređujete.

Svako od nas putuje ponegde i kad se vratite, kad sletite na beogradski aerodrom, kao kad vozite šinska kola, tako je ranije bilo, a sada je mnogo bolje.

Želim da pohvalim i Slavicu Đukić Dejanović – naravno, pre svega, predsedniku Srbije da čestitam – kako se bori protiv bele kuge. Taj rezultat će sigurno dati da nam se ne dešava, kao što nam se dosada dešavalo, da svake godine u Srbiji umre 30.000 ljudi više nego što se rodi.

Tako da možemo da konstatujemo da ministri dobro rade, da predsednik Srbije dobro radi i da iskoristimo popularnost. Srbija danas ima veoma dobru saradnju sa Turskom, što nije bio slučaj pre četiri godine, sa Kinom, što nije bio slučaj pre pet godina, sa Nemačkom, sa Austrijom, sa Bugarskom, Rumunijom, Mađarskom, ali slabo mi to koristimo.

(Predsedavajući: Zahvaljujem.)

Ako se u porodici svađaju otac i sin, ili članovi porodice, kao što radi opozicija, onda niko neće da radi sa vama.

(Predsedavajući: Zahvaljujem, gospodine Markoviću.)

Hajmo da se kritikujemo u izbornoj kampanji, a kad se završe izbori, dajte i opozicija nešto da radi.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Imaćete i dodatna dva minuta.

Reč ima ministar Branislav Nedimović.

Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Poštovani gospodine predsedavajući, poštovani gospodine Markoviću, ja bih vam se zahvalio na ovoj temi koju ste pokrenuli vezano za IMT i IMR. Jer, ako postoji jedna industrija po kojoj je Srbija bila poznata, to je industrija koja se odnosi na traktore i ostalu poljoprivrednu mehanizaciju i mislim da na toj platformi možemo dosta toga da radimo.

Nije džaba Svetska banka, analizirajući stanje i potencijale srpske privrede, nekoliko sektora posebno izdvojila. Dva sektora direktno se tiču poljoprivrede. Jedan je vezan za prehrambenu industriju, a drugi upravo za mašinsku industriju, koja je povezana sa poljoprivredom. Dakle, konkretno, traktori i mehanizacija.

Potpuno ste u pravu kada kažete da bi bilo dobro da ti podsticaji, odnosno ti povrati novca idu za mehanizaciju koja je proizvedena u Srbiji. I potpuno ste u pravu da od ovih 2.100 traktora svega 500 ima neke veze da su proizvedeni u Srbiji. Tu pre svega mislim na one koji su proizvedeni u Boljevcu i Novom Sadu. Pre svega mislim na „beloruse“ i na „Sonalikine“ traktore koji se sklapaju. Bilo bi mnogo bolje da je to sve poreklom iz Srbije.

Jedna stvar koja će da se desi u narednih nekoliko nedelja biće i novi pravilnik, koji će regulisati povrat poljoprivrednicima vezan za nabavku mehanizacije, gde će mehanizacija koja je poreklom iz Srbije biti veći stepen povrata u odnosu na drugu mehanizaciju. Dakle, nećemo mi zabraniti nekom da

kupuje bilo šta, nego će taj procenat podrške biti, ukoliko je ovaj 50%, on će biti ili 55% ili 60%.

Zašto to kažem? Neophodno je da se razviju stari centri koji su postojali na prostoru Srbije, a Srbija ima i znanje i iskustvo da može to ponovo da radi. Samo je potrebna tražnja. Pre svega mislim na nabavku opreme, koja je bila razvijena na prostoru Bačke Palanke, na prostoru Vršca, na prostoru i Boljevca i nekih drugih centara, gde su postojali posebni privredni subjekti koji su se bavili proizvodnjom ove vrste mehanizacije i to ćemo i uraditi. Čim imate tražnju za bilo kojom robom, automatski imate i veći i pojačani interes investitora.

Prošle godine smo imali prvi sajam mehanizacije koja je proizvedena u Srbiji, iz jednog prostog razloga, da bi ovako kao što ste vi to sad uradili, ukazali na značaj i potrebu da se razvije i ova vrsta industrije. Mislim da je to jako važno za Srbiju.

Vlada Srbije neće žaliti podršku. Uredba koja reguliše podsticanje investicija ove godine na poseban način tretira ulaganja koja se tiču poljoprivrede; ima jedan poseban set mera koje se tiču poljoprivrede, gde je na jedan potpuno drugačiji način obrađeno ulaganje u poljoprivredu.

Još samo, da ne uzimam vreme, želim, pre svega zbog javnosti, da kažem, a vi ste pokrenuli tu temu – komunikacije i dobrih odnosa sa Turskom. Sećate se da smo na bazi dobrih političkih odnosa koje su razvili predsednik Vučić i predsednik Erdogan uspeali da dobijemo prošireni spektar proizvoda za bescarinski izvoz prema Turskoj. Dve robe koje posebno možemo da istaknemo i gde možemo poseban svoj pečat da damo jesu suncokretovo ulje, gde smo dobili posebne kvote za bescarinski izvoz, i jedna stvar koja je daleko najvažnija, a to je ona koja se tiče razvoja stočarstva, a to je pre svega bescarinski izvoz govedeg mesa. Mogu da kažem da smo mi otpočeli sa ovim izvozom. Zasada imamo dve klanice koje su sertifikovane, iz jednog prostog razloga – ljudi to moraju da znaju, javnost mora da zna – posebni su uslovi koje moraju da ispune te klanice, jer ne može biti mešanja različitih vrsta klanja na jednom istom prostoru.

Pazite, potpuno je normalno da onaj ko vam daje neko pravo traži te posebne uslove. Jedan se nalazi – malopre je neko pitao, čuo sam – u Divcima kod Valjeva. Obavljena su prva klanja, prvi izvozi; turske kolege su izuzetno zadovoljne kvalitetom mesa i ja se nadam da će ta kvota od 5.000 tona vrlo brzo biti povećana.

Mislim da je to jako važno zbog potražnje. Evo, neki dan sam imao priliku, razgovarajući sa poljoprivrednicima iz Mačve, koji kažu – cena govedeg mesa je bila pre tri-četiri meseca 1,95 evra po kilogramu, danas je 2,3 evra po kilogramu. Samo to postojanje potražnje je dovelo do ovog rasta. I to će ići još ukoliko budemo to razvijali. I sad imamo – ja se nadam da ćemo realizovati sledeće nedelje, danas su u Vladi bili sastanci tim povodom – zainteresovanost dva investitora da grade klanice koje će biti namenjene za klanje goveda u Srbiji.

A to je upravo ova stvar. Vrlo često sam čuo i u Parlamentu i na drugim mestima pitanje – šta mi imamo uopšte od tih sporazuma? Pa upravo ovo. Potražnja, koja kasnije za svoju posledicu ima podizanje proizvođačkih kapaciteta, a kada se tiče goveda, i povećan razvoj stočarstva. To je ono što je interes Republike Srbije. Mi imamo dva pisma o namerama, dve različite klanice, jedna za centralnu Srbiju, jedna za prostor Vojvodine, koje će biti isključivo namenjene klanju goveda za plasman robe koja je namenjena Turskoj. E, to je ono što je važno za Srbiju. Čim imate tržišta, možete da razvijate svoju proizvodnju. Čim imate svoju proizvodnju, možete da imate veće cene. Čim imate veće cene, poljoprivrednici mogu da zarade više.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Nedimoviću.

Reč ima ministar Goran Trivan.

GORAN TRIVAN: Gospodine predsedavajući, uvaženi poslanici, gospodine Markoviću, u nekoliko rečenica, najpre da kažem da je dobro da javnost počinje da shvata da postoji ministarstvo za životnu sredinu i da će ono da se bavi svim stvarima koje i te kako imaju veze sa kvalitetom životne sredine. Druga stvar koju moramo da kažemo je činjenica da je protekle godine u Srbiju uvezeno 26.000 novih i 131.000 polovnih automobila. Sa stanovišta zaštite životne sredine, možete li da pretpostavite koliko svi ti automobili zagađuju životnu sredinu? Naše je da mislimo o tome.

Isto tako, hoću da vam kažem podatak da Srbija još uvek nije dostigla standard zemalja koje su na sličnom stepenu razvoja, na nešto višem, gde imaju više automobila po glavi stanovnika. Dakle, očekivano je da će broj automobila koji ćemo imati u Srbiji rasti. Ako će broj automobila u Srbiji rasti, to podrazumeva da ćemo i te kako morati da vodimo računa o tome šta uvozimo.

U ovom trenutku uvoz automobila, o čemu druge kolege mogu da govore, teče uobičajenom procedurom. Nema nikakvih posebnih novih stvari koje su se desile, ali ima jedna na koju moram da skrenem pažnju i koja je možda izazvala izvesnu nedoumicu, a to je da je Nemačka odredila 4.000 evra subvencija vlasnicima automobila koji će morati da idu na smetlište, dakle na reciklažu, da budem vrlo precizan. Dakle, ti automobili koji u Nemačkoj idu na reciklažu, na otpad, dakle u Nemačkoj su proglašeni za otpad, za smeće, neće biti uvoženi u Srbiju, iz razloga koje verovatno ne treba da objašnjavam. Dakle, Srbiji ne treba smeće. Srbiji trebaju novi automobili, i što noviji. Ovde je stvar jednostavna.

I kad je reč o starim automobilima koji idu na reciklažu u Nemačkoj, tu je reč ne o trgovini, nego je reč o posebnim tokovima otpada, što je zapravo poseban segment trgovine u Evropi i svetu, čega se mi, razume se, pridržavamo i tako će biti i nadalje.

Ono što Srbiju treba da interesuje u ovom trenutku to je da imamo nelogičnu situaciju da se na uvoz novih automobila plaća ekološka taksa, a

kuriozitet je da se na polovne automobile ne plaća ekološka taksa. Mislim da ćemo tu nešto morati da menjamo da bismo stvari doveli u red, svakako.

Poslednje, što je meni jako važno, to je da svet svakako ide ka drugoj vrsti automobila, ka drugoj vrsti energije koju troše automobili, a to podrazumeva da idu ka hibridnim, električnim, vodoniku itd. Ono što je važno da znate to je da je prošle godine uvezeno 50 hibridnih automobila u Srbiju i 15 električnih automobila. Ali, za vašu informaciju, jedna velika kompanija koja je protekle godine počela da radi, značajna i važna u Srbiji, u okolini Beograda, moraće, zato što ima takvu poslovnu politiku, da kupi, za svoje potrebe transporta itd., i počne da koristi nekoliko desetina hibridnih ili električnih automobila.

Ono što je poslednje važno da kažem to je da, u dogovoru sa predsednicom Vlade, imamo ideju da do kraja godine razmotrimo kako bismo kao Vlada i Srbija mogli da pomognemo uvoznicima električnih i hibridnih automobila kako bi Srbija zapravo počela da postaje čistija zemlja. Hvala vam na pitanjima.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Zlatibor Lončar.

ZLATIBOR LONČAR: Želim da vas obavestim, vezano za neke podatke za preventivne preglede koji su se dešavali, da je pregledano preko 120-130 hiljada ljudi i zasada, od obrađenih podataka, preko 2.300 građana koji su pregledani, otkriveno je na vreme da imaju zdravstvene probleme koji mogu da se reše i koji neće ući u stadijum sa komplikacijama i moći će, kada se ti problemi reše, najnormalnije da nastave svoj život, da budu sa svojim porodicama i da budu društveno aktivni. Da nije bilo ovih pregleda, teško da bi, i oni su sami to priznali, došli do tih dijagnoza.

To nije jedina akcija koju sprovodimo. Tu je niz drugih akcija, „Rak je izlečiv“, uz podršku medija, to su i razni skrining programi koji se rade i pokušavamo svaki dan da dođemo do svesti ljudi i da im predočimo koliko je bitno da se na vreme pregledaju, da se na vreme otkrije, da u preko 90% slučajeva, kada se na vreme otkrije, može u potpunosti da se izleči i da oni nastave najnormalnije svoj život.

Sledeća stvar, pomenuli ste teškoobolele i stare ljude. Mi smo već odredili u svim bolnicama 10% kreveta da služe za palijativno zbrinjavanje, upravo za takve pacijente koji su teško oboleli, koji su ozbiljan teret i porodicama i društvu. Postoje raznorazni domovi, koji su izuzetno skupi. Proverava se da li ti domovi imaju dozvole, da li imaju adekvatne uslove, da li mogu da brinu o tim ljudima, a ono što smo uradili bukvalno pre 10 dana to je – dali smo nalog svim bolnicama po unutrašnjosti koje nemaju dovoljno iskorišćene kapacitete da ih preusmere, da proširimo te kapacitete da primaju takve ljude, da im pomognemo, da im okupiramo bolove, da uradimo sve te stvari koje ste rekli i koje mi mislimo da se urade, jer mnogo je lakše uraditi kad

se ti pacijenti nalaze u bolnici i u bolničkim uslovima sve to odraditi i videti šta je to što može njima da pomogne da im bude što kvalitetniji život, jer se nalaze u tim fazama i na ozbiljnom su teretu svima.

To će se nastaviti dalje, ali ne samo to. Znate i sami da smo kupili nove akceleratora, da je pri kraju Onkologija 2, da će vrlo brzo, daću vam i datume sledeće nedelje kada će proraditi novi akceleratori i u Beogradu, i u Nišu, i u Kragujevcu, i u Kladovu i gde ćemo još nabaviti novih akceleratora, zaposliti nove lekare, mlade naše stručnjake koji su završili ovde fakultet i koji žele da ovde i specijaliziraju i nastave da rade. Ali i nabavka sve te opreme i druge opreme, da ne nabrajam sada, biće prilike... Ovde se pominjalo dosta i korupcija i sve ono što ide. Ja želim da vas obavestim da po svim anketama koje se rade – nažalost, one ne ugledaju svetlost dana jer nekima to ne odgovara – više zdravstvo nije u samom vrhu po korupciji i po onome po čemu je bilo asocijacija i po čemu je bilo poznato.

(Dragan Marković: I više se ne čeka red kao nekada.)

(Radoslav Milojević: Čeka se po dve godine.)

Čekaju ljudi zahvaljujući onima što su pokrali iz zdravstva, uzeli od bolesnih ljudi. Zahvaljujući njima čekaju. Biće uhapšeni. Biće uhapšeni sigurno, nemojte da se sekirate, nemojte da žurite. Samo polako, ja ne znam gde vi žurite. Nemojte da se nervirate, nervoza utiče na lepotu. Nemojte. Kažem vam, nemojte da se nervirate. To utiče na lepotu, polako.

(Predsedavajući: Nema razloga da direktno komunicirate sa poslanicima. Izvolite.)

Tako da, to su sve stvari koje se dešavaju i koje građani vide i onda to tako i ocene kada dobiju priliku.

Želim samo građanima da kažem da ćemo nastaviti dalje i da ćemo uraditi sve da svaki dinar u zdravstvu ode na pravo mesto i da građani osete to, za razliku od onoga kako je nekad bilo. To građani dobro vide i dobro ocenjuju u svakoj prilici koju dobiju da ocene. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Lončar.

Reč ima ministar Mladen Šarčević.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Poštovani narodni poslanici, poštovani gospodine Markoviću, za prvi deo pitanja je pozitivan odgovor, ali nije samo u pitanju Jagodina. Govorim o novom pravilniku o takozvanom cenusu. To je način obračuna plata i broja potrebnih radnika u svakoj školi. To se radi sinhronizovano i sa novim aktom o mreži škola. Ali postoji nešto što je za srednje škole specifičnije. Negde će biti smanjenje, negde povećanje. To zavisi svakako od broja đaka, što novi pravilnik, koji se završio i koji će ovih dana da ode po školama, ima i da da određena objašnjenja za ovu priču.

Ono što je jako važno, politika upisa u srednje škole koja je počela prošle godine uvela je prve dualne profile. Znači, mi smo imali 19 obrazovnih profila i

od toga su najatraktivniji bili oni koji su bili za vojsku i za civilnu avijaciju. Oni su otišli prvi, tu se javljalo sedam kandidata na jedno mesto za upis učenika.

Ove godine ubacujemo novih 14 dualnih profila i to su oblasti vezane za IT, za građevinarstvo, ugostiteljstvo, za mehatroniku i druge oblasti posvećene za rad kod poznatih poslodavaca i učenje uz rad. Ti profili nemaju ograničenja kvota upisa, kao što nismo stavili ograničenja ni za nova odeljenja za razvoj IT programa u gimnazijama, zovu se trenutno: nadareni za računarstvo i informatiku. To će biti preko pedeset, sada mislim, šest gimnazija, neke čak po dva odeljenja. Znači, to su sve stvari koje idu preko kvote.

Mislim da ta politika, koju smo prošle godine započeli a ove godine ćemo je razviti značajnije, ima priliku da pita upravo lokalnu samoupravu, da pita komoru koja je na tom vašem području ili bilo kom drugom i tržište rada šta je to što se školovalo dosada i šta ne treba više, čime je zasićeno tržište. To je pomoć da se prema tome kreira politika upisa. Mislim da je to jedino nešto što je normalno u našoj zemlji, što smo prošle godine započeli a ove godine ćemo, ovih dana, upravo početi tu strategiju, odnosno politiku dogovora oko broja odeljenja, đaka, vrste profila i svega onog drugog što je jako bitno. Kažem, ove kategorije kroz dualne profile i kroz razvoj IT nemaju nikakva ograničenja. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Šarčeviću.

Reč ima narodni poslanik Dragan Marković.

Gospodine Markoviću, imate još dva minuta. Izvolite.

DRAGAN MARKOVIĆ: Za ministarku Zoranu, nije mi odgovorila za alternativne puteve koji su služili posle bombardovanja i za vreme bombardovanja – to nisu regionalni putevi ali su teški kamioni uništili te puteve i to je problem u preko 30 gradova u Srbiji – da li postoji neka mogućnost sređivanja tih puteva, ako nije problem. To sam pitao malopre, možda me nije čula.

PRESEDAVAJUĆI: Nažalost, ne postoji mogućnost odgovora sada. U ova dva minuta gospodin Marković može samo da se izjasni o odgovoru koji je već dobio.

Imali ste mogućnost... Biće prilike. Izvolite.

DRAGAN MARKOVIĆ: Dobro. Vratite mi vreme.

Delimično sam zadovoljan odgovorom gospodina Trivana. Moraćete vi da preispitate tu vašu odluku. Te automobile vozi gedža, seljak, običan radnik. Oni koštaju od 3.000 do 5.000 evra i oni ne zagađuju ekološku sredinu, ali ekološku sredinu zagađuje kanalizacija iz Beograda koja ide u Dunav i u Savu. E, da to prvo da rešimo, a molim celu Vladu da promeni, a ne verujem da je to odluka Vladina, da dozvolimo uvoz tih jeftinih dizel automobila, jer oni nisu konkurencija domaćoj proizvodnji. Zato što najjeftiniji automobil „punto“ koji se proizvodi u Kragujevcu je 9.000 evra, a ovo su automobili od 3.000 do 5.000 evra i taj običan gedža, radnik koji jedva preživljava, uzme kredit od dve-tri

hiljade evra i dođe do auta, posebno oni koji žive na selu i negde treba da idu kolima.

Želim i da konstatujem i da čestitam predsedniku države za sve ono što dobro radi i zato što, kada je u pitanju događaj od pre dva-tri dana na KiM, njegov stav deli 90% građana Srbije. Neki su možda rekli – hajde, idemo da ratujemo, imamo pravo po Rezoluciji 1244 da pošaljemo 990 policajaca ili vojnika na Kosovo. Ali šta ćemo time da dobijemo?

Želim da se zahvalim i Ivici Dačiću, koji je u ovom trenutku u Africi, kao čoveku koji vodi dobru međunarodnu politiku, i to je najbolji tandem Dačić–Vučić, i da čestitam ministrima i Vladi na dobrom radu.

Da vam kažem, nije ni vama lako, ali vam je mnogo lakše sada nego pre četiri godine, zato što ste sada već krenuli i ne može više niko živi da vas zaustavi na putu, a taj put je vrlo dobar 4.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Markoviću.

Nadoknadio sam i ono vreme koje sam vam maločas igrom slučaja, nenamerno, oduzeo.

Reč ima narodni poslanik Olena Papuga.

OLENA PAPUGA: Predsedavajući, vreme radi samo za poneke, ne za sve.

Poštovani ministri, kolege narodni poslanici, prvo svoje pitanje postavljam ministarki Mihajlović, a tiče se Fruškogorskog koridora, jer ste 17. novembra 2017. godine izjavili da će radovi oko izgradnje Fruškogorskog koridora početi ove godine, a sadašnji predsednik, nekadašnji premijer, Aleksandar Vučić je izjavio da će poslovi početi 2017. godine, tako da više ne znamo koji je datum. Postavljam vam pitanje – da li je završena projektna dokumentacija, da li je završena eksproprijacija zemljišta i da li su obezbeđena sredstva za Fruškogorski koridor i odakle su ta sredstva?

Drugo pitanje postavljam ministru Đorđeviću, a tiče se jednog novosadskog preduzeća koje se zove DES, odnosno to je preduzeće za profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje invalidnih lica, prvenstveno osoba koje su oštećenog sluha. To preduzeće je osnovano još 1948. godine i pitam vas – da li je istina da se DES zatvara u maju ove godine? Radnici tamo zaposleni su uglavnom porodice, to su supružnici koji tamo rade, ima oko 130 osoba oštećenog sluha ili su gluvi, nagluvi itd. Da li se to preduzeće zatvara u maju i šta ti ljudi da rade, jer ne znaju šta će se sa njima dešavati, a sve u svemu tamo ima oko 200 zaposlenih? To je, znači, pitanje za ministra Đorđevića.

Još jedno pitanje postavljam, premijerki Brnabić, a tiče se ovoga što treba da se završi a to je restitucija. Kada ćete i da li su izrađene nove izmene zakona o restituciji, odnosno da li će u njemu biti supstitucije? Da li će biti omogućeno da se vraća zemlja u drugoj katastarskoj opštini, jer znamo da u ponekim opštinama više nema zemlje? A mislim da je ima, jer su neki opštinari i ljudi uzurpirali zemljište tim privatizacijama itd. pa je ljudima onemogućeno da

dobiju to zemljište. Na severu Vojvodine je kritična situacija. Tamo oko 13.000 ha treba da bude vraćeno, vraćeno je samo oko 3.000 ha, tako da mislim je to kritično. Interesuje me odakle ćete obezbediti sredstva za obeštećenje, pošto je potrebno obezbediti oko dve milijarde evra a govori se o samo 13,6 milijardi evra koje su namenjene za obeštećenje. Interesuje me u kojoj je to fazi i kada će to doći na dnevni red.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima potpredsednik Vlade Republike Srbije, dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Poštovana poslanice, hvala na pitanju. Prvo da vam kažem kako izgledaju uopšte projekti i koja je vrednost projekata na teritoriji Vojvodine. Mislim da je to važno. Naravno, sa vrlo jasnim odgovorima koji su vezani za Fruškogorski koridor.

Trenutno je vrednost projekata u putnoj i železničkoj infrastrukturi dve milijarde evra na teritoriji Vojvodine. Vi znate da upravo kroz teritoriju Vojvodine prolazi trenutno najvažniji projekat, odnosno radi se najvažniji projekat i realizuje, a to je brza pruga Beograd–Budimpešta. Počeli su radovi već na dve deonice – prva deonica se finansira iz kineskog kredita, za šta smo mi potpisali ugovor o finansiranju i, naravno, druga deonica, koja se finansira iz ruskog kredita, koja je izuzetno teška i sutra, između ostalog, imamo sastanak sa Ruskim železnicama i nastavljamo dalje sa njima da radimo i sutra potpisujemo jedan protokol vezan za dalje održavanje pruga. Za treću deonicu, koja je takođe značajna i informacija je važna, to je da nastavljamo pregovore o vrednosti, odnosno komercijalnom ugovoru koji se tiče deonice između Novog Sada i Subotice, odnosno Novog Sada i granice sa Mađarskom.

To će biti, inače, prva brza pruga na ovoj teritoriji, dakle zemalja Zapadnog Balkana ili Jugoistočne Evrope. Mislim da je to važno, zato što nas to povezuje sa koridorima i važno je za Srbiju koja ima jednu poziciju, a to je da se nalazi na jednom odličnom mestu.

Da mogu istovremeno da pričam i ne nadvikujem se s poslanicima, ne bi bilo loše. Hvala.

Dakle, vezano za železnički saobraćaj. Fruškogorski koridor je, između ostalog, projekat o kojem se takođe pričalo decenijama i ja sam nekoliko puta rekla gde god sam se pojavila, šta god smo počinjali ili završavali od rekonstrukcija ili projekata svaki put sam svoj govor počinjala sa – ovde se nije ulagalo 30 godina ili ovde se nešto nije radilo 20-30 godina. Tako i priča o Fruškogorskom koridoru traje decenijama, ali ono što je upravo Vučićeva vlada, prethodna, pokrenula jeste izrada projektno-tehničke dokumentacije za Fruškogorski koridor. Ta dokumentacija radi se, odnosno završava iz sredstava Ministarstva saobraćaja, Puteva Srbije i Uprave za kapitalna ulaganja Pokrajine Vojvodine.

Ono što vi treba da znate jeste da je dokumentacija završena. Imali smo dosta problema oko preparcelizacije; to smo završili. Završava se projekat

eksproprijacije. Potpisali smo memorandum, između ostalog, sa kineskom kompanijom CRBC još prošle godine vezano za izgradnju ovog koridora. Formirana je prošle nedelje, mislim, na sednici Vlade Republike Srbije zaključkom radna grupa koja počinje pregovore sa ovom kompanijom, u kojoj se nalaze predstavnici Pokrajine, Novog Sada, opština, „Puteva Srbije“, „Koridora“, Ministarstva saobraćaja, Ministarstva finansija, Kabineta predsednice Vlade i krećemo dalje u razgovore, dakle u zaključivanje komercijalnog ugovora i iznalaženje izvora finansiranja. Takođe treba da znate da smo mi spremni kao vlada da idemo na razmišljanje o različitim oblicima finansiranja. To znači da pored, naravno, uvek onog prvog kreditnog zaduženja koje često i uglavnom imamo u infrastrukturi, ovog puta mi možemo da razmišljamo i o drugim oblicima finansiranja.

Takođe, Fruškogorski koridor se dalje nastavlja, od Rume ka Šapcu, od Šapca ka Loznici. Tu se takođe završava dokumentacija ove godine; sledeće godine, nadamo se, počinje izgradnja. Dakle, sama izgradnja Fruškogorskog koridora, ne zato što Vlada Srbije nije nešto uradila nego zbog toga što se dugo radila projektno-tehnička dokumentacija i idejni projekat, mi očekujemo, pošto ove godine ne verujem da ćemo biti u stanju da počnemo radove kao radove, ali bismo morali početi već sledeće godine. PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Zoran Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Poštovani poslanici i poštovane poslanice, kao odgovor na vaše pitanje ja hoću samo da napravim jedan mali uvod. Vlada Republike Srbije i Ministarstvo posebnu pažnju posvećuje osobama sa invaliditetom, takođe i firmama koje zapošljavaju osobe sa invaliditetom. U ovoj godini smo izdvojili 700 miliona ukupno, što pokazuje da Vlada Republike Srbije ima želju i želi da pomogne tim preduzećima da svakako rade svoj posao i da rade to stabilno.

Međutim, sve ono što smo nasledili jeste jedno loše i katastrofalno stanje u tim kompanijama, iz razloga što je do 2012. godine vođena jedna neodgovorna politika koja je dovela do toga da je loše rukovodstvo koje je postavljeno, upravni odbori koji su dotada radili na jedan neodgovoran način, bez vođenja kontrole, doveli te firme i te kompanije na rub egzistencije.

Tačno je da DES ima poteškoća, trenutnu realizaciju UPPR, ali smo voljni i željni da pomognemo svim firmama, da ih stavimo na pravi put i nećemo dozvoliti da se zatvore.

Ono što je poruka svim zaposlenima jeste da rade svoj posao, da Vlada Republike Srbije brine o njima, da su finansijska sredstva obezbeđena, da je u toku prvi javni poziv na kome je predviđeno 125 miliona dinara da se podeli kompanijama i da ćemo im svakako pomoći na tom putu reorganizacije da stanu na noge i da se ubuduće takve stvari više nikada ne dogode. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima predsednik Vlade Republike Srbije, Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Vlada je formirala je međuresornu radnu grupu za izradu zakona o izmenama i dopunama Zakona o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju. Dakle, mi radimo na nacrtu ovog zakona. On je u finalnoj fazi, očekujem da će biti uskoro na sednici Vlade, ali vi ste potpuno u pravu. Dakle, to je jako velika količina novca koja mora da dođe iz budžeta i mi u ovom trenutku paralelno sa radom na izmenama i dopunama ovog zakona gledamo kako možemo u stvari da se isplaniramo da obezbedimo iz budžeta sredstva za sva ta obeštećenja.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Izvolite, narodni poslanik Olena Papuga. Imate tri minuta.

OLENA PAPUGA: Prvo restitucija. Zašto, ako nema sredstava a može da se vrati, ne vratite u onom obliku u kome može da se vrati? Znači, nema pogovora oko toga.

Ministre Đorđeviću, nisam dobila odgovor da li se DES zatvara ili se ne zatvara. Pričali ste o bivšoj vlasti. Mislim, vi ste već šest godina na vlasti, možda ste za šest godina imali jako puno prilika da neke stvari ispravite i da u stvari napravite od njih nešto novo.

Ministarki Mihajlović – vi ste mi odgovorili o prugama koje su međunarodne, a ja vas o prugama uopšte nisam pitala. Pitala sam vas o Fruškogorskom koridoru. Znači, vi od 2016, 2017, 2018. godine... Tih 45 kilometara jednostavno ne znate zasada... Niste mi odgovorili ko je finansijer, ko će finansirati. Niste mi odgovorili ni kada će to početi. Jednostavno, mislim da mi ni na jedno moje pitanje niste odgovorili, osim što ste me podučavali kako to sve ide oko tih međunarodnih ugovora koji se tiču pruga.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima najpre predsednik Vlade Republike Srbije, Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Evo, ja ću proveriti, daću vam više informacija. Obećavam da ću vam poslati više informacija oko zamene imovine u restituciji. Tako da ću vam to poslati u narednih nekoliko dana, to vam obećavam. Takođe vam kao predsednica Vlade obećavam da ću i lično da pogledam slučaj DES Novi Sad zato što mislim da je nedopustivo da se zatvore i lično ću raditi sa ministrom Đorđevićem. Izvinite što u ovom trenutku nemam više informacija o tome.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima potpredsednik Vlade Republike Srbije, dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Prvo, ako ste to shvatili kao podučavanje, ja se izvinjavam. Ja samo mislim da je vrlo važno da svi znamo... Pogotovo što znam da se zimate uvek za investicije na teritoriji Vojvodine, meni je bilo zaista zadovoljstvo da vam kažem šta se radi na teritoriji Vojvodine kada

govorimo o infrastrukturi. Dakle, daleko od toga da ja bežim od odgovora. Ja sam poznata kao vrlo efikasna i vrlo egzaktna u svojim odgovorima.

Kada govorimo o Fruškogorskom koridoru, odgovorila sam vam baš sve – da se 30 godina o tome pričalo, da je vlada Vučićeva izdvojila novac u Ministarstvu saobraćaja, kao i u ovom ministarstvu, svake godine kako bismo finansirali projektno-tehničku dokumentaciju koje nije bilo. Dakle nije postojao ni jedan jedini papir u projektno-tehničkoj dokumentaciji, koja se ne pravi mesec, dva ili tri, jer se ispostavilo da ima puno problema sa parcelama, jer se ispostavilo da ima puno problema sa eksproprijacijom.

Rekla sam da su za sve četiri sekcije..., za tri sekcije je kompletno završena projektno-tehnička dokumentacija; za četvrtu se, recimo, ovih dana završava. Rekla sam vam takođe da je formirana radna grupa koja pregovara komercijalni ugovor jer smo završili i potpisali Memorandum o izgradnji Fruškogorskog koridora. Takođe sam vam rekla da sledeće godine očekujemo radove. Finansiranje može da bude na dva načina. Da ponovim, može da bude kreditnim zaduženjem, mada ja mislim da to i ne moramo tako da radimo, a može da bude i na neki drugi način, da li je to partnerstvo neko, koncesija, kakogod. U svakom slučaju, mi ćemo, nadam se, sledeće godine početi radove na tom koridoru jer je taj koridor za nas, za Srbiju jako važan.

Znači, dobili ste sve odgovore. Daleko od toga da sam želela da vas podučavam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Zoran Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Zahvaljujem.

Prvo da odgovorim na ovo da li smo mi šest godina na vlasti i koliko smo uspeali da vratimo govori činjenica koliko katastrofalno stanje je zatečeno, a ja ću da napravim samo jedan pandan sa vojnom industrijom i sa onim što je zatečeno u tim fabrikama.

Pa vratićemo se na DES.

Katastrofalno stanje je tamo zatečeno. Ono što smo tamo zatekli govori o tome da smo stvari koje smo radili vrlo teško mogli da vratimo nazad i da možemo tu firmu da vratimo vrlo brzo na stabilne noge. Međutim, kažem vam, Vlada Republike Srbije je niz stvari uradila. Ja sam vama striktno odgovorio na to da nema uopšte razgovora o tome da će DES Novi Sad da bude zatvoren, niti da će ti ljudi da izgube posao.

Ministarstvo vam je 21.3. na poslaničko pitanje, koje ste vi poslali, dalo odgovor sa spiskom toga šta je sve Vlada Republike Srbije, odnosno Ministarstvo za rad uradilo kad su u pitanju mere. Ja vam kažem odgovorno da se neće ništa od toga desiti i upravo sve mere koje smo preduzeli, uključujući i reorganizaciju, jeste nešto što mi želimo da uradimo da bismo DES spasili.

Posebnu pažnju Vlada Republike Srbije, opet naglašavam, posvećuje osobama sa invaliditetom. Promenjena je potpuno politika prema njima. Kada su u pitanju firme koje zapošljava, Ministarstvo za rad je za ovih devet meseci imalo niz sastanaka sa njima. Želimo da uspostavimo jedan potpuno drugačiji način komunikacije sa njima, da kada raspoređujemo sredstva svi oni dođu na sastanak, vide šta je to Vlada Republike Srbije za njih odvojila, da znamo kako i na koji način raspoređujemo ta sredstva, da svi oni budu upoznati, jer smatramo da će oni biti najbolji kontrolori toga kako i na koji način su utrošena ta sredstva.

Postoji formula po kojoj ne gledamo samo koliko ima zaposlenih, koliki ima promet i sve ostalo, već smo sada uveli novu stvar, a to je da vidimo tačno koliko osoba sa invaliditetom se zapošljava, koje su kategorije, da se dostavljaju dokazi o tome kako ne bi... Ta sredstva koja su ranije davana za firme koje zapošljavaju osobe sa invaliditetom davala su se i kompanijama koje samo zapošljavaju, bez ikakvih dokaza o kategoriji. Znači, nije svejedno kada vi zapošljavate osobu sa invaliditetom prve ili desete kategorije, kada ih zapošljavate u određenom broju. Mi smo tačno bodovali koliko donosi poena koja kategorija i onda se sve to uzima u jednoj velikoj formuli gde se ubacuju ukupna sredstva koja daje Vlada Republike Srbije i raspoređuje ravnopravno. Naravno, svi oni su upućeni u to kako i na koji način mi to njima raspoređujemo i moguće je da daju primedbe na sve to.

Znači, ja vas samo molim, kao što bio slučaj i sa Fijatom, da nemamo dezinformacije. Ipak se tu radi o posebno osetljivoj grupi ljudi, radi se o njihovim porodicama, njihov život zavisi od toga i jedna atmosfera u kojoj oni imaju neku neizvesnost, koja ne postoji, gde sada prvi put imaju tu komunikaciju sa nama u Ministarstvu, imamo redovne sastanke, koji će biti i sledeće nedelje, drugi u nizu, kada je podela ovih sredstava, govori o tome da mi nemamo apsolutno nikakvu nameru da ih zatvorimo, da otpustimo ljude, već samo želimo da ti ljudi nastave svoj posao i da rade i da ta firma stane na noge. Ali ne samo ona, postoje i neke druge firme koje zapošljavaju osobe sa invaliditetom. Takođe i njima da posvetimo pažnju, jer mislimo da to oni zaslužuju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Đorđeviću.

Reč ima ministar Branislav Nedimović.

Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Mislim da je jedna stvar možda promakla u ovim izlaganjima, a ticala se pitanja koleginice Papuga vezano za poljoprivredno zemljište i zamenu, eventualno supstituciju, uopšte ceo proces restitucije poljoprivrednog zemljišta.

Situacija sa poljoprivrednim zemljištem, mogu da kažem, pre nekoliko godina i danas, to je bitna razlika, iz jednog prostog razloga, zato što smo imali mnoštvo uzurpacija, imali smo mnoštvo lokalnih samouprava koje nisu donosile godišnje programe davanja u zakup, pričam o periodu 2008, 2009. ili već tamo koje godine. Iskreno ću vam reći, u skladu sa Ustavom Republike Srbije mislim

da su nekima data čak i prevelika ovlašćenja s obzirom na kapacitete koji postoje na lokalnom nivou. Tako da na nekim mestima imamo lokalne seoske knezove koji su pokušali u prošlosti da rade sve i svašta i mnogi su procesuirani i osuđeni zbog toga.

Poljoprivredno zemljište u kontekstu restitucije koju ste rekli, u pravu ste vi, ima poljoprivrednog zemljišta dovoljno, skoro 600.000 hektara ima državnog poljoprivrednog zemljišta i radi se o jednom od najvažnijih resursa kojima ova država raspolaže. U ovom trenutku negde između 60 i 80 hiljada hektara je sporno.

Vi pričate o supstituciji, jako teška tema, da nešto što je nekom uzeto vraćate, kompenzujete na nekom drugom mestu. Jako teška tema u pogledu, kako bih rekao, pravičnosti, da na jedan akt nepravde odgovarate drugim aktom nepravde. Ali ono što ja mogu da kažem to je da smo mi pokrenuli postupke preko Uprave za poljoprivredno zemljište i nadležnog državnog pravobranilaštva za sve one koji su 10-15 godina unazad kroz proces privatizacije pokušali da upišu na sebe državno poljoprivredno zemljište. Sada apelujem i na vas i na sve one koji znaju za ovakve situacije da se jave Ministarstvu poljoprivrede, Javnoj upravi za poljoprivredno zemljište, da te konkretne slučajeve... Neki dan je bilo u sredstvima javnog informisanja da su neki preveli državnu u privatnu svojinu ili neki drugi oblik svojine i to privatizovali. Molim vas, sve što znamo mi smo procesuirali.

Ono što je jako važno i na čemu se dosta insistira u Vladi Srbije to je digitalizacija u poljoprivredi. Nije to samo proces proizvodnje, nego to je proces otkrivanja uzurpacije na poljoprivrednom zemljištu. Mi od 2017. godine imamo jedan softver gde kompletno prepoznajemo sve državno poljoprivredno zemljište koje je ukršteno sa katastrom i znamo u svakom trenutku šta se dešava na njemu. Pre nekoliko godina imali smo 300 različitih poravnanja gde su ljudi plaćali trostruku vrednost zakupnine kao kaznu zato što to nisu radili kako treba. Uspeli smo prošle godine da to svedemo na 30. Idemo korak dalje.

Mi možemo da pratimo poljoprivredno zemljište sada – to nismo mogli pre par godina – na petodnevnom nivou, da znamo šta se dešava, da li je došlo do uzurpacije, koje je to državno poljoprivredno zemljište i sada idemo u proces čišćenja, gde ulazimo u sve one lokalne samouprave koje možda nisu znale to da urade ili iz nekog petog razloga nisu ubacile u program davanja u zakup sve poljoprivredno zemljište. Idemo sada prema tim lokalnim samoupravama kroz postupak kontrole, kroz poljoprivrednu inspekciju, da probamo sve da uvučemo u državni fond. Mi smo prošle godine negde oko 40 miliona evra za državu prihodovali ovim putem, znatno više nego prethodnih godina. Ovo je proces koji je dug.

U pravu ste vi, 13,6 milijardi, eventualno one cifre koje se spominju od dve milijarde, tu ima dosta prostora za rad i radimo na tome, ali jako je važno, ne možemo jednu nepravdu ispravljati drugom nepravdom.

Zahvaljujem se na ovoj temi, koja je teška. Koliko je ona komplikovana, reći ću samo još jednu stvar i zaključujem time, mnoge stvari imali ste kroz proces restitucije, da se ulazilo u sisteme za navodnjavanje pa su se maltene kidali sistemi za navodnjavanje pre par godina da bi bio vršen proces restitucije, da bi bilo vršeno vraćanje. Time pravite jednu... Znete kako, mi svi pričamo o navodnjavanju, o novim sistemima za navodnjavanje, a postojeći su dezintegrisani, ne voljom Agencije za restituciju nego kroz procese veštačenja gde su pojedinci iz komasacione mase vadili i rekli – hoćemo baš to i to. Znete kolika je to nepravda? Napraviti jedan sistem za navodnjavanje, trebaju vam milioni evra; srušiti jednim aktom, to je isto tako nepravda kao i sve nepravde koje su nastajale. PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Papuga, izvolite.

OLENA PAPUGA: Samo kratko. Poslaću i premijerki Brnabić i vama, ministre Nedimoviću, neka dokumenta koja se tiču opštine Kula, u kojoj ja živim, uzurpacije zemljišta, pravljenja zalivnih sistema za dve nedelje, bez ikakve saglasnosti i dozvole, poslaću vam sve o tome kako to izgleda u opštini Kula, od predsednika opštine.

Ministre Đorđeviću, znači, tim ljudima koji rade u DES-u možemo reći da ćete se pobrinuti za njih, da jednostavno ta firma neće biti privatizovana i da će i dalje raditi ili kako? Neće biti ugašena i radiće i dalje? Dobro. Hvala vam.

Fruškogorski koridori, koliko sam razumela, neće biti ni ove godine urađeni, nego tek sledeće? Neće se početi raditi ove godine?

PREDSEDAVAJUĆI: Ministre Đorđeviću, nema mogućnosti odgovora nakon dva minuta koja je koleginica Papuga imala.

Sada je 19 časova i 14 minuta.

Završavamo rad u delu sednice koji se odnosi na poslanička pitanja.

Zahvaljujem svima na učešću, predsedniku Vlade Republike Srbije, potpredsednicima Vlade i ministrima.

Obaveštavam vas, dame i gospodo narodni poslanici, da će Druga sednica Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini biti nastavljena u ponedeljak, 2. aprila 2018. godine, u 10.00 časova pretresom u pojedinostima o 1. tački dnevnog reda – Predlogu zakona o nacionalnom okviru kvalifikacije Republike Srbije.

Još jednom zahvaljujem svima na radu.

(Sednica je prekinuta u 19.15 časova.)